

SIS UNGA BERÄTTAR 2024

KAN JAG, KAN DU

KAN JAG, KAN DU

ISBN tryckt utgåva: 978-91-89770-01-0

© Statens institutionsstyrelse 2024

Grafisk form och tryck: Stibo 2024

Förord

"Nu har jag framtidsdrömmar och planer framöver"

Orden kommer från en av texterna i årets SiS unga berättar. På temat framtidsdrömmar har barn och unga som är placerade på SiS fått möjlighet att sätta ord på hur livet har varit, på det som gör ont, men också på viljan till förändring och tron på framtiden.

Att skriva en text till boken är ett frivilligt inslag i skolundervisningen på SiS. De lärare som finns med som ett stöd beskriver ofta att barn och unga efterfrågar boken, då det är ett otvunget sätt att få skriva av sig och reflektera.

Berättelserna är delvis svåra att ta del av, då de barn och unga som är placerade hos oss har upplevt ofattbart svåra situationer i livet. SiS uppdrag handlar både om att stoppa i ett akut skede men också om att ge rätt förutsättningar att kunna skydda sig mot ett liv i utsatthet. Att få sätta ord på sina egna framtidsdrömmar är därför extra viktigt och värdefullt.

Titeln "Kan jag, kan du" är hämtad direkt ur texterna i boken, då många barn och unga avslutar med just de orden för att ge varandra kraft och visa att ingen är ensam.

"Ingen har sagt att livet är lätt. Men vi som sitter på SiS måste kämpa tills vi lyckas. Jag vet att du som läser kommer lyckas. Som sagt, kan jag kan du." (ur texten: Kan jag, kan du)

Elisabet Åbjörnsson Hollmark
Generaldirektör

Innehåll

Ge inte upp!	8
Innan allt hände	10
Vattenflaska	11
från ilska till lycka... ..	13
Wake up call.....	14
Hej det här är min berättelse.	15
Droger berusande substanser	17
Min historia.	20
DIREKT FRÅN S.....	21
Bortglömd sen liten.....	22
De vill se en förändring.....	24
DEN SOM KÄMPADE FÖR LIVET.....	25
En skyldighet.....	26
Ensam varg F life	28
Ensam varg for life 2.....	31
"Flyttat från kriget"	36
Framtidsplaner och hopp om livet I guess?	37
Fågeln som aldrig får flyga	39
Hej	41
Hopplösa.....	42
Kan jag, kan du.....	45
Min bakgrund	46
LIVET PÅ SIS.....	49
LURAD TILL SIS.....	50
LÅNGT IFRÅN ISOL	51
Min resa till misär	52
Min tur.....	55
MIN UPPVÄXT.....	57
MITT LIV I HELVETET	59
Mitt liv innan sis.....	60

Omhändertagen av SOC	64
rymmen	67
Lycka till	69
Rubriker är överskattat	70
Sho sho	73
Skaldjur hahaha	74
Tjejen som kom snett	77
Uppslukad av droger och trauma	79
Va stark och Våga bli en bättre människa	85
Yikes, förändring var temat.	87
BLOMMAN SOMVISSNAT	88
X SEPTEMBER 20XX	91
FKN SIS BRE	93
Jag, ett maskrosbarn	95
En rund evighetscirkel	97
sköt er!	98
Jag vet inte vad jag ska skriva men jag vill bli rik	99
Min framtid	100
Mycket pengar sa man men va de värt det	101
Min berättelse	104
Ni kan kalla mig för J	105
Bidrag till SiS-boken	106
BONVOYAGE	107
Dag för dag för dag... ..	109
Dream or reality	111
Ensam.	112
Ett tragiskt liv.	113
Fjärilen	114
FRAMTIDSPLANER SIS BOKEN	116
Ghetto bitchen	117
Från botten till toppen	119
'Hej g... a... tjej	121
Igen?	123

Min berättelse (2).....	124
Om jag.....	126
Sho alla mina systrar.....	128
Shoo bre.....	131
Vad händer efter sis undrar ja?.....	132
Va sägeru.....	134
VÄG IN VÄG UT.....	135
15 år pojke.....	139
Jag finns även fast du inte ser mig.	141
Tonåring på 18 år.....	143
Tjejen som förlorade sitt allt.....	144
SIS FUCKA MIG.....	146
Medan jag är inlåst.....	147
8 placeringar på lite mer en ett år, 4 jourhem, 3 hvb, och nu ett sis.....	148
Futeritzo.....	150

Ge inte upp!

När jag först kom till SIS så hade jag noll självkänsla, noll motivation och jag kände att jag låg så långt ned på botten man kan ligga. Jag hade flera timmar hemifrån och kände absolut ingen. Jag kände mig otrygg och satt bara på mitt rum de tre första veckorna. Det var en akutplacering så jag gjorde en utredning och kom snabbt ut till ett HVB-hem. Där fungerade det inte jättebra och jag kom tillbaka till SIS. Jag genomgick samma procedur och kände samma känslor.

Efter det blev jag återigen snabbt utskriven och blev placerad på ett nytt HVB-hem, men denna gång nästan 60 mil hemifrån. Det gick framåt de första månaderna men i slutet avvek jag mycket och tog återfall. Jag blev för tredje gången inskriven på SIS men denna gång var det annorlunda. Jag hamnade på ett väldigt bra SIS, med bra personal och jag kände genast att denna gång skulle bli annorlunda, inte minst med att den här gången skulle jag inte komma ut snabbt, jag skulle på behandling.

Jag kom igång med skolan och det var nog den största motivationen. Jag har länge velat bli polis eller advokat så det var nu jag kunde ta igen mina betyg. Jag isolerade mig allt mindre och mindre och hade många bra stunder med både ungdomar och personal. Jag började tänka allt mer på min framtid och vad jag ville åstadkomma med allt. Det var nu jag bestämde mig. Jag ska klara min behandling, komma hem, leva ett normalt liv med vänner och familj men framförallt se mina lillasysstrar växa upp utan droger och utan avvikningar. Jag tänkte ofta att jag inte ville leva men nu har jag insett att det var livet jag levde förut jag inte ville leva. Jag vill leva ett bra liv, få barn och familj, utbilda mig till polis eller advokat, skaffa nya vänner, äta god mat, resa och upptäcka nya saker.

Ett stort tack till min familj, mina vänner men framförallt tack till mina handläggare på socialtjänsten och till lärarna och personalen på SiS-hemmen. Jag har inte alltid varit den enklaste att ha och göra med men tack till er. Tack för att ni aldrig slutade tro på mig när jag gjorde det.

Så vad jag vill säga till alla er som sitter eller har suttit i samma sits som jag gjorde, ge inte upp. Ni klarar mer än vad ni tror, ni har inte kommit såhär långt för att ge upp nu!

Innan allt hände

Jag vill börja med att säga att om jag kan göra en stor förändring så kan du oxå det. Mitt liv var ett rent kaos innan socialtjänsten omhändertog mig, jag ångrar så många saker som jag har gjort. Jag är ändå glad över att soc tog mig hemifrån för jag fick hjälp för min missbruksproblematik osv. droger är fan det dåligaste jag har hållt på med och jag hoppas att det finns flera andra ungdomar som kan sluta ta dessa extremt dåliga saker. Jag var även ganska så utåtagerande innan men SiS har hjälpt mig med att hitta andra sätt att ta ut min ilska. Nu är jag snart klar med min behandling. även fast det har varit tuffa tider och så vidare så har jag kämpat på med all kraft jag haft för att jag inte ville lämna min föräldrar utan deras son eller lämna mina syskon utan deras storebror. med det sagt så hoppas jag att det är fler som vill göra en förändring och kämpa tills det inte finns någon kraft kvar. För det kommer bli bra men det tar längre tid för vissa och för vissa går det fortare.

//

Vattenflaska

Hejsan alla barn, jage en 14 åring tjej på sis. D va inget liv jag ville leva men jag levde d o aldrig igen, jag sitter nu på sis Utredning efter 2 månader ska flytta till öppet, anywas allt börja när jag börja 6an jag skolka bråka slagsmål oså sen allt lugna sig ett tag osen i 7an skolka 12.12 va aldrig hemma ute me mina syster, åkte runt hela Sverige gjorde kaos i våran stad, SOC satte klorna i oss o rensa oss 1 efter 1, jag hamna på 2 HVB innan sis o avvek massor från första hvbt andra skötte mig ganska bra men jag eldade massor o där fick jag VIP biljett till sis o de va här inne jag faktisk börja tänka till vissa personal va så mkt bättre en andra medans andra va värdelösa faktiskt men SH till mina vänner som alltid va där när man som mest behövde dem, dem hjälpte mig massor o nu ska jag lixom till öppet så d är eran vilja ni måste vinna över, allt går om man vill, o d va här inne jag börja tänka på alla mina systrar o bröder familjen o bara kännsan av o vara fri, man behöver nt vara Engel men iaf sköta sig till den delen mane me sin familj o får vara fri, o typ sitta o ta oklarat o misssköta sig, personal förlorar inget på d bara du, dem går hem me samma lön o du sitter där me oklarat ele fryst, d va verkligen här inne jag börja tänka på familjen o vilket liv jag faktiskt vill leva, yani ingen vill sitta inlåst bakom galler, d här inne morsans tårar gör som mest ont, d enda hon ville ha va en dotter nära sig men jag vände ryggen, va tänkte jag me? på dagarna mane glad springer runt hoppar o allt men på kvällen alla tankar är tbx o där sitter du ensam bakom 4 väggar o kan inte ens gråta så tom man blev här inne walla endå tjock glad att jag hamna här, är en helt ny människa som faktisk går t skolan o lyssnar till en viss del, mam jag ska göra dej stolt. jalla tjejer o grabbar sköt er, d kommer göra

allt sååå mkt lättare, Allt går om man vill

Sh till mina vackra systra

Tack mina fina kps o alla andra grymma personal

från ilska till lycka...

tjo, jag har haft det litte komplicerat i mitt liv, det har varit mycket sorg och arga känslor.

enda sen dagis har jag varit sur och komplicerad gällande mående och aggression, det har varit mycket bråk hit och ditt. men iallafall, jag fick min första oros anmälan när jag gick i 1an. ja, jag vet att det låter sjukt men det är så. det blev så för att jag hade mycket frånvaro och hamnade i mycket fysiska konflikter. det blev bara mer och mer jobbigt för varje dag som gick då. jag hade svårt att sova och att vara på ett gott humör. jag fick min första polis anmälan när jag gick i 3an för att jag hotade en som jobbade på min första skola med en pinne. sen blev jag avstängd och börja på en annan skola, var bra kompisar där, men det gick skitt för mig hehe. flyttade sedan till en ny stad som jag gillade och började i en skola där. det var roligt men jag hade som sagt mycket frånvaro. jag orkade knappt tänka på skolan då. det gav mycket ångest. för varje dag med frånvaro så blev det bara jobbigare och jobbigare med min ångest, jag visste inte hur jag skulle lösa det just då, men när jag väl var där så var det mycket bråk och sånt. hände mycket med familjen och tillslut så var det dagen jag skulle flytta till hvb. jag stog med några ur släkten och kramades, men jag gick frivilligt för att jag visste innerst inne att det skulle bli bra. på hvb så blev det bråk. "flyttar till sis" jag visste inte vad sis var förns jag fick veta att jag skulle dit. "bråk igen utpressad och hotad" jag hade mycket ångest och sånt där så jag blev lätt uttnytjad, var där i "5mån" flyttar igen, till där jag är idag, på en behandlig och är glad över att jag kom hitt jag har gjort en stor förändring sen jag kom hit och har jobbat mycket på min mentalitet och mina beetenden. idag är jag här på lektionen lycklig och väntar på framtiden :) /

Wake up call

Fyra betongväggar och en metaldörr. Dörren öppnas o vakten som står i dörröppningen berättar att jag längre nt är anhållen men kommer hållas kvar eftersom jag skulle till SIS. Tankarna snurrade i mitt huvud, SIS näe aldrig, inte en chans. Hade hört så mycket om SIS och ställde in mej på att rymma samma dag jag kom fram. Dagarna gick långsamt men tillslut kom den dagen jag inte längtat till alls. Dörren öppnades och vakten berättade att jag skulle till SIS ****, vi går till visitationsrummet, jag byter om. Dom fängslar fast mej osen runt midjan, jag kände paniken krypa sig på. 3,5 timme åkte jag, stannade i och bytte bil, sen åkte vi ytterligare 3 timmar om nt mer. När jag kom fram till SIS **** så blev jag bemöt utav 2 tanter med stora leende. Tanken att rymma slog mej många gånger i början, men tankarna försvann ju mer dagarna gick. Dagarna och veckorna gick inne på SIS och utan att jag märkt av det hela så hade det redan gått 3 månader. Mitt psykiska mående blev mycket bättre, min fysiska hälsa blev bättre men allra mest mina skolbetyg blev mycket bättre och lusten att gå till skolan hade aldrig varit så hög som nu. Mitt SOC möte kom och jag bad dom att ha kvar mej ända fram till juni så jag kan plugga upp mina betyg. Första gången på länge har jag en framtidsdröm, vill plugga vidare osv. SIS **** kan ha gett mej en stor chans att kunna bli något i framtiden, dom öppnade mina ögon. Tack vare SIS **** hittade jag också en kille jag verkligen fallit för. Vill även tacka den personalen som stått mej nära och stöttat mej när det varit tufft, lyssnat på mej när jag inte känt mej hörd, respekterat mej när jag har det jobbigt. Dom har bevisat att det finns vuxna som vill ens bästa.

//

Hej det här är min berättelse.

Hej det här är min berättelse. Jag kommer från en liten stad med många vänner. Jag har bott på familjehem nästan hela mitt liv. Från att jag var sex år till jag fyllde femton. Jag flyttade senare till HVB hem på grund av bråk i familjen. På HVB hemmet som låg i en mycket större stad fick jag lära mig att röka cannabis, samt att umgås med fel folk. Efter 8 månader var jag tvungen att flytta till ett annat HVB.

Då bodde jag i ett litet område. Där skaffade jag mig snabbt många vänner och började röka på dagligen. Tillslut sa min socialtjänst stopp och efter bara 3 månader flyttade jag till norra Sverige i ett litet HVB hem med tjackisar. Där fick jag snabbt erbjudande på en grupp i en app som en tjackis hade lagt till mig i. Då fick jag åka till en riktigt stor stad för att göra ett jobb som innebar att bränna upp något för pengar. Efter mitt försök så kom det en maskerad läskig, svettig, hårig man som jagade mig med flera andra män och när de kom ikapp mig så knivhögg de mig i benet. De tog även min mobil så när dem var klara fick jag själv halta till närmaste station och fråga en stackars tant om hjälp. Vi ringde 112 och när polis kom hade de förhör med mig. Jag erkände tillslut vad jag gjorde i staden och kördes till arresten från sjukhuset. Misstänkt för förberedelse till grov mordbrand och grovt vapenbrott.

Efter tre dagar i arresten fick jag åka till häktet och efter bara två månader i häktet hamnade jag på klass 1 sis hem. Där har jag suttit nu i fyra månader snart och ångrar mig djupt för mina misstag. Jag längtar till min frihet och hoppas på att bli HVB hems personal när jag kommer ut. Till alla ni unga som röker på och umgås med fel folk så hoppas jag att ni hittar rätt väg och slutar innan det är försent. Jag vill förändra samhället

genom att ge ungdomar en ny chans att bättra sig genom att vara en HVB hems personal. Jag vill hjälpa ungdomar på rätt väg. Jag vill vara en förebild och göra bra saker som att jobba och sköta mig för då kommer ungdomarna göra samma sak.

Droger berusande substanser

Det är kallt, Men drogen ger mig värme

Tillfällig värme

Substans beroende på fatet och det är inte silverbricka

Nitlotten i livet någon bär den

Du tog många

Vilsna själar lever nu i himmelen

Nålen visar vägen du är slav till drogen

Ge mig sista ruset jag tänder sista ljuset

Hon var en helt vanlig tjej bara 13 år. Hon var så trött på att leva med sin trasiga familj. Hon vill leva det livet som i bara sagorna finns. Spegeln äter upp det positiva jag ser, tänk dig massa människor som samlas runt dig och pekar ut alla dina fel som ett mönster. Jag skär mig själv för att rymma ifrån den känslan. Jag är en ensam fågel som bär en allt för stor kvist....

Hon sitter still på ett möte med soc, hon vill egentligen skrika kan ni inte alla bara fuck off? Ingen vet va jag känner eller vad jag gått igenom. Jag vill ha ett bättre liv..

Jag har varit självständig hela uppväxten och tagit hand om mig och min lillebror. Jag känner ingen tillit till vuxen världen

på grund av min uppväxt. Socialen har vetat om att mina föräldrar missbrukat alkohol och droger hemma medans barnen var hemma och dom totalt sket i det och aa sedan så började mina storebröder att missbruka och deras missbruk gick utför. Men mina föräldrar blev då rena. Sedan 3 år efter började jag dricka och det blev mer och mer. Sen började jag rymma hemifrån och blev då plockad till 2 olika jourhem, och de funka inte ett skit så dom satte mig på hvb och de va i början av 2023. Där funkade det verkligen inte heller o jag började avvika mer och jag fick inte längre ruset jag sökte av alkohol. Så jag hittade drogerna.

Jag mådde så pass dåligt, jag hade ångest, var i en depressiv episod, självskaðebeteende osv så jag började ta droger..

Blandmissbrukare.

Det tog mig ungefär 9 månader att inse att jag är missbrukare och har en beroende personlighet.

Vet du varför? Jo för det har varit mina 2 största rädslor att vara alkoholist och narkoman.

Otroligt mycket har hänt på så kort tid de fan sjukt. Nu drack och knarkade jag dagligen.

Vad ska jag säga? Ung och dum.

Jag var verkligen besatt av drogerna, och tillslut gick de så långt att min familj tog avstånd, fattar såklart varför men ja. Då började jag att ta mer droger i min ensamhet. Jag utvecklade mitt drogmissbruk. Fortsatte att avvika och ja det blev som en hobby att avvika. Så jag gjorde det hela tiden och fick en sis varning tillslut. Trodde inte nått skulle hända så jag fortsatte med mina avvikningar.

Sedan i april 2023 så vaknade jag av att min hvb personal kom in och sa att polisen va där. Visste direkt att jag skulle till sis så började slåss och sparkas. Dom gav mig 10 minuter att packa och sedan så fick dom draaaaa mig ut till bilen. Sedan åkte vi till polisstationen och mötte kriminalvården. Jag fick inte veta vart jag skulle. Så det var bara att sitta i bilen i typ 8 timmar kanske mer. Sen när vi var framme så mötte vi personalen på sis. Jag satt i 3 månader sedan släppte dom mig men jag mådde ännu sämre nu.

Men ändå släppte dom mig. Jag kom ut och började avvika, droga och dricka igen. Efter 3 månader nykter, drogfri och skötsam. hamnade förresten på ett familjehem där jag inte kände mig trygg.

Det slutade med att jag gjorde ett försök till att ta mitt liv genom en överdos. Och jag fick LVU i hemmet då och de funkade inte heller så jag avvek dagligen tills socialtjänsten placerade mig på akut HVB. Där rökte jag på och avvek så fick en till sis varning och soc ringde en dag och sa att jag skulle in på sis i september. Så jag och min handläggare åkte upp till sis igen.

Sis räddade mitt liv.

Min historia.

Det hela började när jag var 12, blev placerad i mitt första hvb hem pga hur det var hemma. Placerad med folk som var 16,17,18 år gamla. Dom hade missbruk, det hade inte jag. Men jag lärde mig snabbt av dom, vad droger var och hur man använde det. Jag blev väldigt utnyttjad. Några år senare och jag sitter på mitt tredje SIS. Jag försöker nu dag för dag kämpa mot en bra framtid här inne på SIS. Skolan kämpar jag med varje dag. Jag tror att skolan kommer att hjälpa mig i framtiden. I framtiden så vill jag bli åklagare, hjälpa brottsoffer och rädda liv. Jag vill även gifta mig och få barn. Jag tror att min framtid är ljus trots att jag sitter på SIS, att sitta på SIS är ingen dom, det stoppar inte dig från att ha ett bra liv.

Peace and love.

DIREKT FRÅN S.

Jag har suttit på SIS mellan fyra väggar i två år. Det enda jag gjorde i början var bara kaos.

Min tid förlängdes bara mer o mer, det enda jag ville va o bli fri men jag börja märka att det inte hjälper. Jag blev flyttad till behandling då bestämde jag mig för o sköta den tiden, det gick som planerat men det finns alltid folk som älskar bråk där kunde jag it komma undan var tvungen o bråka. Men på grund av att jag skötte mig en viss tid så fick jag ingen skit efter bråket det gick bara bra. Det enda du behöver göra är att var skön va respektfull mot personal. Folk brukar säga att personal är maktmissbrukare men det it sant, personal är lika maktlösa som du är. Du behöver it spela över och vara tuff och ha en kriminell bakgrund för att komma in i gruppen du behöver bara vara skön respektfull, pratar om vettiga saker. Allt det här är it svårt gör något vettigt på din tid på SIS.
LYCKA TILL MIN BROR.

/

Bortglömd sen liten.

Har alltid haft familjeproblem sen liten men när ja vart 10 bast så börja allt...

Så ja mamma och min ena syster bråka typ hela tiden och en dag tröttna ja å syran. Vi bestämde oss för att rymma. Vi taggade utan lur och hade ingen stans att ta vägen men vi drog ändå ner till byn. De slutade men polishandräckning min första. Popo tar oss och vi åker hem men vi fortsätter att rymma så tills slut kommer soc in i bilden. Vi hamnar i jorhem men de sög där vi fick it mat, pengar elr kläder typ inget. En dag hämtar dom min syster och hon hamnar i en annat hem. Nån vecka efter får ja flytta till familjehem i byn brevid mamma. Bodde där i 1år sen vart de dax att flytta hem till babba. De vart knas där och fick flytta till mamma igen. Efter 2år av bråk så bad vi soc om hjälp dom placerar mig i ett nytt jorhem nära både mamma och babba. Efter typ 2veckor blir de dax att flytta till familjehem 3h hemifrån de verka bra där men tjejen ja bodde med rökte på varje dag och jag själv hade aldrig testat och hade inga tankar på de. Men så en dag tröttna ja på allt och alla börja må sämre o sämre för varje dag. Så ja leta upp folk i närheten som höll på med skiten själv. Hittar så klart en grabb och samma kväll rymmer ja ifrån familjehemmet mitt i natten träffar honom och vi tar en joint som blev till 5st. Åker tillbaka dagen där på kl va typ 6 på moronen. Sen när ja träffa honom så träffade vi på 3 andra som vi bestämde träff med och såklart åker vi för att träffa dom. Vi röker lite chillar till oss i stan och så fortsätter de i 3 veckor tills min vän torskar och hamnar på sis. Vi andra som var kvar träffades då å då men it lika ofta. Efter ett tag blir ja utslängd av familjen och åker tillbaks ner till stan där kommer en grabb ja har spanat in lite fram och frågar om ja behöver sovpalts å grejer han frågar

bland annat hur gml ja e och vart ja kommer ifrån. Så ja tar hans snap o han tar min han skriver typ "följ efter mig ut" så ser han gå ut och följer efter då säger han typ att han har hitta sovplats å skit. Efter ett tag taggar mina vänner så han och ja tar buss till en annan ort och han skulle göra lite grejer där. Sen vi taggar vidare dit vi skulle. Vi möts av en äldre grabb som släpper in oss i en tvättstuga. Där är de en madrass och kuddar täcke sånt man behöver. Vi lägger oss för att vila. Måste nog säga att på bussen va ja trött så lutade mig mot honom och de kan ha hänt att vi små pussades där hihi.. I alla fall så började han bli jätte på men grejen är den att ja kände knappt honom och han var lite gammal för mig. Så efter ett tag vaknar ja och sen blir tvungen att åka tillbaka men får med mig en bit slajf. Men dagen där på träffas vi men hemma hos honom de händer lite saker och från ingen stans blir han helt kall. Får även reda på att han ljög om sin ålder å blablabla. Får sedan ett samtal om att ja ska till hvb 6h hemifrån. Där går de bra men slutar med att drogerna tar över och avikelser blir allt fler. Soc bryr sig seriöst noll om vad jag säger. Över att ja it trivs och allt. Så fler polishandräckningar och fler orosanmälningar allt blir kaos. Sista gången hamnar ja på akut hvb och efter 1 vecka hämtar 3 cevillare mig och får reda på att ja skulle till sis. Men lyssna systrar och bröder allt löser sig med tiden. Efter varje överdos och joint ska ja ändra mig från å med nu, kan du kan jag//

De vill se en förändring

Jag var bara 10 år när jag först blev placerad med LVU och idag är jag snart 16 år och fortfarande placerad, Innan jag vart placerad så hade jag problem med droger och kriminalitet jag umgicks även med fel personer och såklart tyckte min soc att detta inte var bra för mig så de bestämde sig att placera mig på ett SIS hem.

Så det är där jag är nu, Jag sitter i mitt rum omringad av alla låsta dörrar jag frågar nästan varje dag när jag får komma hem igen och dem fortsätter svara att vi vill se en förändring.

Jag vet bara inte hur jag ska bevisa det för dem, jag får aldrig en chans att bevisa det.

Jag har vart drogfri nu i nästan ett år och jag har slutat med kriminella handlingar och jag sköter skolan och det är fortfarande inte nog för dem, Jag vet inte vad jag mer kan göra för att bevisa för dem att jag inte är samma kille.

Jag sitter ute på avdelningen och väntar på att någon ska ringa och ge mig nått bra beslut men det händer inte, alla beslut jag har fått hittills har vart dåliga beslut.

Jag längtar tills den dagen någon ringer och säger att jag ska hem.

DEN SOM KÄMPADE FÖR LIVET.

Hej 18 årig tjej bor på sis. Jag kämpar för min lägenhet som jag ska få av min Soc. Dom som brukar inte lyssna på än men gjorde de denna gång. De är sjukt ändå eller vad tycker ni... kämpar varje dag för att inte komma tillbaka på de dåliga spåret. Jag tror på mig själv mycket bott här i fyra månader tiden har flygigt förbi. Men snart är jag fri. De känns bra <3

En skyldighet

Regnet som piskar intuitionens fönster och vinden som skriker efter guds frälsning. Många dagar har jag suttit fast i tankarna om att jag blivit besegrad. Nu när friheten flugit långt bort tillsammans med den personen jag en gång var. Personen som var trygg i sin mors famn. Personen som kände av värmen från sin far. Personen som idag blivit en pöl av ånger, skam och sorg. Jag har en skyldighet att kämpa för den personen jag en gång var. En skyldighet att kämpa för att minska tårarna som rinner ner för min mors kind. En skyldighet att kämpa för att min fars hjärta inte ska stelna. Mina val i livet har skadat många mer än jag. Nu tar jag mig igenom konsekvenserna som kom smygande upp från mitt samvete. Ja, jag visste att det jag gjorde var fel, men på något sätt gynnades jag av att skada mig på livets taggar. Även min bror som vilar i frid i paradiset händer varnade mig för att inte gå i hans fotspår. Min vackra storebror som tyvärr tinade bort i en värld han inte var värd. Mitt hjärta värker av tanken att han kollar ner på mig och känner besvikelse. Varje gång regnet piskar mot fönstret känner jag hans tårar som försöker nå mig. Jag vill inte utsätta min familj för mer sorg än vi redan haft. Men någonstans finns det ett hopp om att jag kan vinna min strid mot de som fäller mina domar. Min envishet vill inte lämna kampen men mina ögon som ser min mors sorg lider av denna fight. Min far som så gärna vill se mig lyckas kan vara slutet på detta interna krig. Varje dag tär denna strid på min själ, min själ som ropar efter en hjälpende hand. Men ingen verkar vilja höra vad den har att säga. Endast min brors ande känner igen dessa skrik. Dessa skrik som även hans själ ljudade under många år. Våra själar som dansade nere vid vattenbrynet tillsammans. Någonstans vetandes om att vi kanske inte kommer känna varandras värme under en lång period. Hans försvinnande var något jag

inte förstod. Nu står jag här själv och försöker förstå mig på hur han en dag bara försvann. Vem är denna onda tyrann som tar vår frihet i ett grepp utan någon ånger. Vem är denne person som skyddar sig själv med ordet "jag har en skyldighet att beröva". De få orden som kan bedöva en ung själ. Orden som skickar en vilsen själ i koma. Det är nog allt för försent för mig att skriva denna bekännelse men någonstans har jag en skyldighet till att upprätthålla den person som aldrig vek sig för en auktoritet. Hon som vågade säga till när det gick snett. Hon som hade en röst starkare än den hårda orkan som slog till i hennes bröst. Jag har en skyldighet att ge henne den föda hon behöver för att kunna fortsätta den förändring som komma skall. Jag kan vid denna tidpunkt ej skilja dröm från verklighet, heller vet jag inte hur mycket mer mina fötter som så slitna är orkar. Många år har jag själv lindat in mina fötter, återställt skadorna från mina motståndare, läkt ihop sårerna med mina egna tårar. De kommande striderna kommer nog vara liknande de förra, det enda som inte är sig likt är att jag har en skyldighet till den personen jag är idag. Den skyldigheten är att vinna över den personen jag kanske kommer att bli. Hur historien slutar han ingen förutse, men vad vi kan veta är att en förändring kommer att ske.

/Den försvunne poeten

Ensam varg F life

Hej jag är en brud på 17 år, snart 18. Samma person som skrev sidorna 168, 105 i 2021 sisboken mitt liv har varit ett helvette, har inte bott hemma på snart 5 år o jag börjar tröttna galet, hänt mycket under åren, jag satt i sis i ett år, jag blev fri jag hamna på Hvb o sen 4 månader senare hamna jag på sis igen för jag fick nån flipp o poppa i mig 100 st sömntabletter samtidigt när jag va full och hade mens helt själv för alla mina nära åkte in de va ba jag kvar, så förstår ni hur känslig jag va, de va kaos dag den dan, sen drog jag till en annan storstad en hel vecka jag festa loss men jag hamna tillbaks i helvettet lika fort när jag åkte tillbaka till min trakt, jag hade ingen aning om någonting, tidigt på morgonen kl 11 jag hade tofflor på mig helt nyvaken o bakis hade knappt sovit jag va helt död, då kommer de en cevil o tar mig precis utanför min lägenhet, jag va för trött för att ens kunna göra motstånd, mitt hjärta krossades på några sekunder bara, jag gav upp helt o hållet, jag hamna på sis igen och jag tappa det heelt jag började slåss jag gjorde upplopp jag slogs o slogs till slut blev jag misstänkt för grov misshandel då en brud hade sagt till mig "hoppas din lillebror dör" min lillebror e min lilla bäbis så jag fick flipp, kan it skriva mer om det dsdvd. Min andra bror åkte in i fängelse kom t mitt sis o tog min lur på beslag, dom hade tydligen bakom min rygg åkt hem till mig och gjort husrannsakan och tagit alla mina andra lurar och anteckningar dagböcker och papper, dom ljög för mig dom sa att dom ba skulle kolla på saker som endast angår ärendet, istället läckte dom massa skit t soc o jag blev misstänkt för andra saker. De fick jag reda på när jag hade överklagat till rätten. Min kille som jag har varit tillsammans med i ett år åkte också in för drogförsäljning, min tjej vän skickades till sis. allt blev upp och ner jag blev galen när jag åkte in igen, för jag hade kämpat galet ett helt år för att

komma ut, osen kastades jag ba in direkt efter endast 4 månader, inte konstigt att jag blev galen. O nu har jag suttit på behandling i 13 månader, blev misshandlad av en personal h#rungen va en stor vuxen man som gillar att gå på tjejer han banka mitt huve på bordet flera gånger o fick näsblod till slut o stukade fingret o allt läkaren rapporterade allt o utredarna här tog tag i det o JO och fick fylla i nåt papper om skador till försäkringskassan, hans tid kommer men 2 dagar senare efter den misshandeln så rymde jag hem och va borta i 3 månader sen åkte jag in igen till samma avdelning, jag va på rummet hela tiden ville fan inte se h#rungens ansikte, sen efter några veckor så fick jag byta avdelning, dom ville bara förstöra för mig dom visste att jag hade beef med 2 tjejer därifrån dom ville att jag skulle gå loss o fucka för mig själv men jag trotsade galet, jag löste det med tjejerna o gjorde inga bråk ba för o it ge dom de dom ville ha, sen här är personalen mycket bättre till skillnad från andra avdelningen, här provocerar dom inte ungdomarna, dom vill oss inget illa de fett bra här. Sen torska jag på lyrica hade smugglat in men sen skötte jag alla andra delar. Efter 4 månader så har jag skött mig helt felfritt o jag o personalen började planera hemresor sen ringer socialen på en fredag, väcker mig och på det så säger dom att jag inte får åka hem för att jag hade avvikit månader sedan o dom sitter fortfarande o älta, snear sitter hela tiden o undrar vad som händer om dom gör samma sak när jag ska flytta, de har förstört min motivation, personalen tyckte också att de e fel av soc att hålla på på de här sättet men soc har sista ordet personalen kan inte bestämma. Får ha samtal med min bror men kimmarna hör allt så får inte ens prata om allt som jag gjort o vart med om, min grabb kom ut 3 månader efter jag åkte in, de svårt o ha förhållande på sis litar inte tyvär. Har inga vänner kvar, kastat alla för att min kille inte litar på dom o snart har jag inte han kvar känns de som, mycket bråk mycket tjafs. Ett tips, lita inte på vad soc lovar er för dom capar, du

lever en gång helt ärligt fucka ur gör allt som får dig o må bra oavsett vad folk säger, för om några år är det över. Och berätta ingenting för bup eller psykologer för dom har en stor mun, har testat den vägen, om du självskadar dig sluta med det men berätta inte för någon att du gör de för de kommer stå i dina papper och kommer stärka varje beslut dom tar. Jag ska fucka ur i alla fall, ska inte missa en enda moment av glädje när jag e fri jag ska ta vara på det, o ett till viktigt tips till dig som e ny på sis, mellanlanda faan inte på hvb hem för dom kommer skicka tillbaks dig till sis, sök stödboende eller bo hemma istället för hvb kommer fucka allt för dig. Skrev den här lite tidigare än vad man skulle men jag hoppas den kommer med ändå behöver ge återkoppling på hur det har varit

//S shady

Ensam varg for life 2

Brud på snart 18 år. Samma person som skrev sidorna 168 och 105 i sisboken 2021, Låt mig berätta, Jag plågas av mitt förflutna. Inte minnen utan handlingar, Är uppväxt bland beknare, rånare, mördarna, blev själv till två av de här tre sakerna, men även bara för att jag har varit bland de så har jag själv hamnat i förhör för mord trots att jag inte ens var inblandad, men de löste sig, resten torska jag aldrig på förutom misshandel, våld, övergrepp i rättsak, olaga hot och en hel annan lista. Hamnade i fel väg i kriminalitet och psykisk ohälsa, åkt in o nu från hvb till familjehem till hvb till familjehem till sis till hvb sen till sis asså karusell har mitt liv varit. Haft en tuff uppväxt, varit mycket ensam som liten, fick lära mig i tidig ålder att klara mig själv, jag var mogen för min ålder lärde mig mycket som liten. Vart med om massa skit, krig i hemlandet, våld, misshandel, övergrepp, övergiven av mamma som liten, använd av pappa som liten, inte våldtäkt utan använd som en spion åt pappa för mamma, har gått igenom HELL pågud, de för mycket problem som jag inte ens orkar skriva, de kommer bli lika tjock som en bibel bok, e statslös man säger i min papper, de mycket dom säger om mig, jag e diskussion som brukar vara intressant i andras konversationer, gjorde kaos med båda mitt och andras liv, alla gånger min farsa behövde köra bil i stress för att försöka rädda mig ur svåra situationer, alla gånger min morsa grät o bad mig att sluta med det jag håller på med, alla gånger min syster bröt kontakten men tog tillbaks den för att hon visste att hon var den enda jag hade, alla gånger min lillebror har frågat om mig sin syster vart hon är, alla gånger han grät när han behövde åka från sis besök rum, alla tårar jag har fällt, alla sår jag har fått, all smärta jag fick bära, allt jag har varit med om, alla nätter jag har kämpat med att komma ut för att sen bara hamna i sis åter igen, alla slag andra fick smaka på av

mitt hat till min situation, alla gånger jag blev orättvist behandlad och slagen, allt vändes när jag fick byta avdelning där det fanns världens bästa personal som inte behandlar någon orättvist eller fel, allt vände, jag hade inga hinder som stoppade mig från att kämpa, dom visade mig att det var värt att göra allt jag gör nu, jag är så jävla tacksam att jag avvek för jag hade aldrig hamnat här annars, 6 månader jag brösta, 5 månader på denna avdelning jag vila. Allt gick bra som planerat, men sen kom en chock, en rättegång av ett brott jag begått i mitt förflutna, tack gud det blev ingen LSU men 55 lax, mannen det fucka allt vart fan ska jag fixa pengarna ifrån medan jag sitter inlåst här utan några möjligheter, såklart så skrev soc ett yttrande till tingsrätten, dom ljög om allt, inget stämde, tack vare min envishet så tog jag över min advokats jobb och fixade fram bevis på att soc ljuger, haha roligt alla inser nu hur dumma dom e, clowner pågud, men den domen ger mig stress, har värsta planerna på o starta eget företag men hur faan ska jag fixa det om jag får en prick hos kronofogden jag kanske e fucked eller så kanske kan jag tänka riktigt noga o smart, dedär kan jag. Du kan allt vad som helst om du vill, planera allt, skriv ner alla planer på ett papper o skriv detaljerat hur du ska göra för att fullfölja dina planer. Trots att jag har ändrats framåt o vänt blad och allt går bra så plågas jag av mitt förflutna, har suttit inne så länge att soc inte ens har något att skriva om mig i beslut av vad för misstag jag har gjort, de skriver saker som hänt för mer än ett år sen, jag e helt fläckfri nu så kan förstå att dom inte har heller något annat dåligt o skriva om mig, ibland undrar jag "varför just jag" har alltid undrat den frågan sen barnsben, det har alltid varit jag, just jag. De som att jag har en förbannelse över mig, de har jag alltid trott. Nu får min morsa också payya soc 4 lax varje månad för vad för mitt fattiga rum o den fattiga maten jag inte ens äter, ändå vill soc inte bidra med lite pengar till mina skoinlägg genom vårdcentralen eller lite extra kläder, o har aldrig träffat någon som har någon förälder

som behövde betala under hela placeringen, till och med personalen som jobbat här i flera år har aldrig varit med om att en förälder måste betala, de en av anledningarna till varför jag alltid undrar varför just mig, sen finns det en hel lista till, svarta fåret lett till att jag e ensam varg for Life, pågud alla vet jag fungerar inte med människor, kan va för att jag alltid är i andras diskussioner. Skitsamma jag är ändå ensam i slutet av dan, i slutet av min resa, i slutet av mina placeringar, och jag trivs så, allt e annars huvudvärk, vill inte ens ha en man bara en son, jag vet att jag alltid kommer klara mig. Bara få viktiga i mitt liv, dom alla e långt borta från mig, en inlåst, en förtjänar inte ens mina ögon så han e död för mig, hane gone, sen har jag min fina familj, trots att vi alla är splittrade men samtidigt med varandra så finns dom alltid för mig trots allt jag har fått dom och gå igenom, förlåt till alla mina för mina dumma sletna beteenden jag e klar med allt, jag har gjort mitt. Jag har så mycket hat i mig de insprutat i mitt blod men jag ska omvandla det hatet och använda det som styrka o trotsa min bakgrund, trotsa allt jag trodde att jag inte kunde göra, trotsa alla omständigheter som har sagt och visat att jag inte kommer klara det, både känslomässigt men även min framtid och mina drömmar, jag ska trotsa och visa att trots all skit som har sagts och hänt mig, jag ska hassla systemet, dom alla trodde att det inte kommer bli något av min framtid, fuck dedär, jag ska visa alla dom något dom aldrig har sett, sen ska jag bränna alla med ett stort leende och lång fingret mot allas ansikte. Jag ska se hoppet när alla drar, när jag själv drar. Jag ska må bra, ska leva till max, ska visa mig själv saker jag själv aldrig trodde fanns eller att jag skulle se, du ska också, gör du också så, trotsa inte för att visa att de inte bestämmer, trotsa för att visa att trots att dom bestämmer nu så kommer du i slutändan bestämma över dig själv 10 gånger bättre än hur dom gjorde. Trotsa för att du också ska vara en förebild till någon av dina syskon, kanske din framtida lille, kanske din vän eller bara dig

själv. Om du mår dåligt vänta ut det, de skitsnack de säger att "gråta ut det", bullshit, du mår bara sämre av att göra det för att du bekräftar för ditt undermedvetna att du e sårad och då mår du värre, testa att inte gråta någon gång och se att det inte kommer bli lika värre som det brukar vara när du gråter ut det, sätt på musik o skrik ut, brukar skrika till puke av Eminem eller Think about it av Yasin, ta ut hatet istället. Tänk inte på vad dom har skrivit om dig, även om du protesterar så kommer dom inte att redigera eller ändra texten, du blir bara arg i onödan för du får ingenting utav det, allt händer för en anledning, anledningen kanske inte är tydlig nu men den kommer att bli det så småningom med tiden, kanske något fet händer dig när du e fri, och kanske hade det inte alls hänt om du inte hade suttit inne och blivit fri, det kan handla om att du kanske träffar någon, eller får bättre kontakt med din familj, du kanske inser vem e äkta o vem e falsk genom att de inte längre hör av sig när du har suttit inne, lär dig att klara dig själv, vänta ut din depression du kommer att hitta väg o bli stabil tillslut, och då måste du vara försiktig, då när du har blivit stabil så ska du göra allt du kan för att inte må lika dåligt igen, gör en plan till när du kommer ut, tex skriv upp vardagsrutiner, de behöver inte vara hårda, borsta tänderna i en viss tid, äta i en viss tid, snacks vid en viss tid, vilken tid du ska fixa dig ifall du ska ut, små grejer, gör en plan på vad de e som får dig o må dåligt sen skriv hur du kan undvika sånna situationer, och en plan på vad du ska göra om de ändå uppstår, hur du vill att du själv ska tänka om de händer, skriv ner allt. Och om du har mått dåligt under flera flera långa perioder då ansök om att göra en diagnosutredning från BUP eller läkaren på sis eller din egna soc, det är viktigt att utesluta att depressionen beror på någon diagnos. Mina handlingar och mående under hela min uppväxt berodde också på mina diagnoser, har ADHD och en sällsynt diagnos, dissociativ identitets störning, de sjukt men nu vet jag i alla fall, de uppstår pga av olika trauman, så de också på

grund av min uppväxt och allt jag har gått igenom, jag plågas av mitt förflutna dagligen, ibland lägger jag felet på mig, för att det är jag som inte har varit försiktig och lagt mig själv i vissa av dessa situationer, men de e ju inte mitt fel, de människorna som e snea, tex kriget i hemlandet, misshandeln, mordförsöket, överdosen, allt. Nu har jag lärt mig men ibland skäms jag så mycket att jag har funderat på o ta ett flyg o gömma mig från Sverige. Men nej jag ska ta tag i mina minnen o stå ansikte mot ansikte med dom och visa vem de e som e starkast, vem de e som kommer gå vidare ifrån dom, vem de e som bestämmer, vem de e som kan påverka dom och få dom att försvinna, de jag. Jag vinner, de är jag som ska stå upp för mina egna känslor emot mina tankar. Kanske e de min diagnos som får mig att känna att det är jag emot mina tankar, iså fall de ändå en styrka som den ger mig. Ta den kampen innan du tar någon annan kamp, då har du större möjligheter o vinna andra kamper, du klarar det. Hoppa över deppiga låtar när du mår dåligt, de får dig o må sämre. Soc ville att jag ska åka 6 gånger med personal på hemresor, men genom att förklara i lugn o ro, ett genomtänkt argument och en plan jag tycker kan funka, de gick med på det tillslut. När du är arg eller ledsen så kan din hjärna inte tänka klart, den delen av hjärnan som hjälper dig att tänka logiskt avaktiveras när den känslomässiga delen av hjärnan aktiveras, hjärnan fokuserar då bara på den känslomässiga delen, så behåll lugnet, meditera innan om de behövs, det gäller andra saker också inte bara soc möte. Peace out i alla fall, hoppas det går bra för alla, all kärlek till er som kämpar medan ni är inlåsta, ni är så starka, tro på er själva, lycka till alla <3 //

”Flyttat från kriget”

Hej

Det är en tjej som har flyttat från kriget. Jag kom till Sverige 2020 efter 6 månader jag hamnade i sis på grund av droger efter varje sis det blev bara värre. Jag började med tyngre droger. Jag har förlorat vänner i kriget och jag har förlorat en vän några år senare på grund av droger. Nu jag önskar gå tillbaka med tiden och vara med min familj och se mina syskonbarn växa upp. Jag har bestämt mig att sluta med droger och akta mig från alla dåliga vänner. Dom som har bränt sig i elden dom kommer vara rädda från röken.

Ingen är perfekt till och med havet är ingenting utan sina vågor

Framtidsplaner och hopp om livet

I guess?

Tjo är en ungdom som sitter inne på sis, det känns fett konstigt att skriva om mina planer/hopp i livet för jag brukar inte ha hopp om något alls. I mean om man inte har förväntningar eller hopp om något alls så kan man inte bli besviken, det är i alla fall hur jag har tänkt och varit tankesättet som jag levtt efter sen flera år tillbaka. Men det är bara nu jag börjar inse att det inte är ett sätt att leva. Liksom man kan inte bli förvånad över att ingenting nytt eller bra händer i livet om man bara gömmer sig från allt o alla och inte tar några risker i livet.

(OBS menade något som att våga försöka bli vän med nya tjejer eller våga ha drömmar och försöka nå dem, menade inte att ta dumma farliga risker (TvT)).

Först o främst så har ja börjat gå i skolan igen o håller på o läsa upp betyg och sånt för o sedan kunna gå i den önskade linjen ja vill ta senare i livet när ja kommit ut ur sis. Skolan har alltid varit väldigt tuff för mig beroende på att jag har fan asmycket koncentrationsproblem, fett mycket social ångest. Dessutom svårt för att sitta still för länge plus faktumet att mina känslor är som en bergodalbana varenda fucking dag och det begränsar mig väldigt mycket som till ex i skolan. Som tur så har ja börjat prata med en psykolog varje vecka och det känns som att jag är på rätt väg för att börja kunna hantera mina känslor, jag menar jag kommer säkert behöva bearbeta allt med mina känslor och gällande känsloreglering och allt sånt ett tag även efter ja kommit ut ur sis förmodligen.

Har fan dagdrömt om o få leva själv i min egna lägenhet sen jag

var ett barn för o komma iväg från min dåliga familjesituation, kunna klä mig och se ut hur jag vill utan att få massa onödiga kommentarer. Liksom att kunna laga mat när ja vill, rita när jag vill och främst av allt inte känna som att jag behöver ha en hel jävla fasad på grund av pressen som ja känner att vara någon jag inte är i mitt egna hem.

Alla bitar som ja behöver för o kunna nå mitt mål av att vara självständig ha min egen bostad i framtiden börjar komma fram one by one.

Liksom jag trodde att om jag hamnade i sis skulle mitt liv vara över och alltså att det skulle va slutet i mitt liv, men det kanske inte var så sant. Det är liksom inte regnbågar och sol att vara på sis (obviously). Det är fan astufft vissa dagar att vara här inlåst men det viktiga jag lärt mig av o komma hit är att inte ge upp.

Fågeln som aldrig får flyga

Fjärde året på sis jag blir bara äldre och äldre . har redan skrivit i den här boken 3 gånger nu .. När jag precis hade fyllt tolv så tänkte jag bara något år på sis det skadar inte. Jag kan ändå inte göra något åt det. Men jag blev aldrig bättre jag blev bara sämre. Jag blev väldigt deprimerad och mina diagnoser som ingen visste utan bara misstänkte började visa sig ännu mer och starkare. Det här året fyller jag 16, med mer bagage nu än innan på sis, jag minns att min mamma som satt på SiS för flera år sedan sa till mig hjärtat hamna aldrig på sis. Jag blev rädd av det jag hörde och bestämde mig för att jag aldrig skulle hamna på sis. Men då visste jag inte att lilla barnet i mig skulle flyga iväg och aldrig komma tillbaka. Så många avskilningar, nerläggningar, överfallslarm och självmordsförsök trodde jag aldrig skulle komma. Alla ambulanser och polis eskorter skulle komma och ta mig till BUP där jag fick lpt av många olika anledningar. Min dröm har alltid varit att hjälpa människor, för jag har aldrig blivit hjälpt. Det är helt sjukt hur systemet funkar. Att inte hjälpa människor. Till exempel min mamma hon är sjuk psykiskt hon hamnar på LPT när det är som värst, men när psykosen eller manin går ur så slänger dom ut henne med medicin. Det har varit prat om länge att hon ska bo på ett psykiatri boende där hon får hjälp dygnet runt. Men det är plats brist. Skulle verkligen vilja hjälpa människor för man ska inte behöva må såhär som jag och andra gör. Samtidigt behövs det mer folk inom vården. Jag kommer aldrig ut från dom här skott säkra fönsterna dom låsta dörrarna som behövs nyckel och kort till. Jag behöver inte vara på sis längre men soc hittar inte hvb men när dom har hittat det så tackar hvbt nej. Jag vet att jag kommer flytta men väntan är den värsta känslan. Jag ska verkligen försöka den här gången. Jag har lovat mig själv det, drömmen är verkligen att jobba på

akuten och hjälpa folk. Försöka få lite mer relation med min mamma. Ha mina vänner nära mig igen. Det här är min berättelse min korta berättelse, men jag ska försöka följa min dröm, bli den jag aldrig har kunnat bli. Allt går om du vill. Ta hand om er

/Sis tjejen som aldrig har kommit ut från sis,,,,

Hej

Hej nu ska ni få läsa lite om min resa och sen mina framtidsplaner.

Hej jag heter O som sagt, och jag blev placerad på sis för mitt psykiska mående. Jag har varit placerad i 4 år, nu e jag 20. När jag var 18 började med missbruk i droger och därför hamnade jag här på sis igen. Nu har jag varit här i snart 7 månader, och jag är okej med detta vad ska man annars göra. Men i alla fall nu ska jag berätta om mina framtidsplaner, mina framtidsplaner är att flytta till en LSS lägenhet. Jag vill skaffa hundar och katter, jag älskar djur så kommer ha ett zoo i min lägenhet haha 😊. Jag vill skaffa en egen familj, och jag vill jobba som djurskötare. Jag vill också starta upp ett hunddagis, jag vill ha 2 barn, och en massa djur. Kämpa alla där ute som sitter på SIS jag vet det är sjukt jävla jobbigt, men kan jag så kan du <3! Jag vill tacka all personal på SiS-hemmet, all stöttning jag har fått och all hjälp jag fått av er! Pice out alla kämpare!

Hopplösa

Va häääänder, det händer inte så mkt här i alla fall sitter på sis, aja skitsamma vi tar allt från början.

Allt började när jag flyttade till mamma 2020 och hon bor i en av sveriges största städer i en förort. Allt började att jag började hänga me en grabb och han sålde droger och lite allt möjligt så han gav mig röka vi rökte tsm och vi blev så nära att han kallade mig lillasyster och jag han för storebror, och efter det blev det mer och mer droger, sen började jag själv sälja stora mängder droger för fick kontakt med en äldre i en ort, så började med mer kriminalitet och det blev så grovt att jag började sälja vapen, jag rånade folk och sålde deras kläder allt blev bara mer kaos. Jag började skolka mycket rymde hemifrån kunde va borta i flera veckor, sen kom soc in mer och mer i bilden och tillslut flyttade jag till ett fosterhem, det va skitbra första veckorna sen fick jag nån psykos och jag och hon börja bråka så jag knivhugg henne och aina och alla kom men inget mer än så hände trodde det skulle bli mkt allvarligare men nej. Man körde mig till ett annat fosterhem va där i några veckor sen flyttade en till kille in där, så vi började rymma tsm, sen kom aina igen och hämtade mig hemma hos mamma när jag va på rymmen och skulle köra mig till mitt första HVB hem som låg en bit utanför en stad, ett tjejboende då. Allt va bra jag va nervös men sen började jag trivas där kom nära en tjejvän och hon va 05a vi kom närmare och närmare när hennes tjejvän fick flytta hem, vi började avvika vi gjorde kaos jag slog sönder hela huset samtidigt som hon filmade, vi fixade skjuts på nätterna som vi åkte ut tog droger och sen kom tillbaks tills vi tillslut torska men det hindrade inte oss, istället tog vi in droger och killar på boendet på nätterna när personalen sov med nya tjejer som hade flyttat in. Eftersom jag inte fick

permission så fixade en tjevän droger till mig när hon hade permission så när hon kom tbks så chillade vi till oss och rökte i mitt rum och levde till oss khoya. Tillslut gjorde jag så mkt kaos att cheferna fick nog och valde skriva ut mig, då kom aina ännu en gång i en stor lastbil kallar jag de men du kopplar nog va jag menar, så dom kom nån gång under kvällen runt 18 så åkte bil i ¾ timmar till en annan stad, till ett jourhem och jag började precis trivas där, det bodde andra placerade där och alla kom överens. En dag va jag ute och rökte me fostermamman då jag ser 2 poliser kommer fram till oss och frågar om dom har kommit rätt och då sa hon ja såklart sen frågade dom om mitt namn och då sa jag att de va mitt namn bla bla sen jag blev helt lakk och fick utbrott men tog de ändå lugnt och började packa mina grejer samtidigt som min alesäs grabb ringer yäni vi skriver kopplaru sen han blev helt chokad att jag skulle till sis men han visste de skulle hända nångång för han har varnat mig flera ggr, sen dom kör mig till sis dom visiterar mig tar mitt cigg och snus för de va nikotinfritt och blev så sur för tänkte hur ska jag klara mig lxm?! Sen dom visa mig rummet osv senare mot kvällen ringde jag mamma och grät men sen jag tänkte ädi de e lall, första natten va jätte jobbig sen blev det lättare och lättare dagen efter fick jag ipad tid och ringde min grabb nu snackar vi varje kväll och han finns där för mig samtidigt som mina hoes finns för mig men väljer han för mig men man övertänker så mkt om han kmr vänta på mig osv men som sagt sitter på akut och man kan max bo här i 8 veckor för utredning och jag sköter mig jättebra och ska snart få flytta förmodligen till de jourhemmet man tog mig ifrån för trivdes där och vill bo dära tills jag kan få flytta hem, allt blir bra så länge du vill att de ska va bra. Om du hamnar på sis så kommer du få räkna me att folk kmr va uppkäftiga och trigga dig men låt horungar prata, ta dom när due ute ist vilket jag ska göra bah skratta åt dom här inne sen när due ute och dom me då dom ska se, visst? Annars fokusera bara på dig själv här

inne och sköt skolan sen när du kmr ut gör va faaan du vill på ett smart sätt, de ska jag göra iaf!

FREE FREE alla mina systrar som sitter inne, inte bästa historian men va tror man, jag e nån författare eller? Hell nah är drogdealer hahahaha lall puss på er snart ute det är lallish

Kan jag, kan du

Jag är en tjej på snart 19 år. Mina tonår har varit helt klart kaos.

Jag har varit på 18 ställen på 2,5 år. Misstänkt för flera olika brott. Hade med polisen och göra ca 80 gånger 2022. Fick ingen hjälp av BUP eller VUP överhuvudtaget. Allt var kaos. Men jag lovar dig som läser detta att det blir bättre. Kan jag, kan du.

Nu har jag suttit på SIS 1 år och bott på 3 SIS under den här tiden.

Förändringar och nya ställen är inte min starka sida men jag har kämpat på ändå. Tillslut inser man att man måste försöka ta tag i sitt liv och sluta med det destruktiva beteendet.

Nu har jag framtidsdrömmar och planer framöver. Mitt mål är att komma ut från SIS sommaren 2024. Jobba som barnskötare och deltidsbrandman. Jag vill bli barnskötare för att jag tycker det är kul och intressant att se när barn utvecklas och växer upp. Deltidsbrandman tycker jag är intressant för att man får hjälpa människor, man vet aldrig vad som kommer hända när man går till jobbet. En av mina drömmar är att åka utomlands med mina kompisar till ett varmt land någonstans i Europa. Jag har även planer på att ta körkort i år.

Ingen har sagt att livet är lätt. Men vi som sitter på SiS måste kämpa tills vi lyckas. Jag vet att du som läser kommer lyckas.

Som sagt, "kan jag kan du".

//Tjejen med framtidsdrömmar

Min bakgrund

Hej jag är 14 år. Allt började när jag var cirka 6 - 8 år gammal där min mamma drack väldigt mycket alkohol och även gav mig alkohol och la det i mitt kaffe. Jag började dricka kaffe när jag var 1,5 år gammal. När jag började i skolan år 2016 så blev allt mycket värre i skolan som ringde hem väldigt mycket. Jag blev mobbad, utfryst, bytte resursperson flera gånger. Efter sommarlovet när jag skulle börja årskurs 4 så bytte jag skola men blev avstängd från skolan efter några veckor. Sedan blev jag inlåst med specialpedagogen och skolkuratoren i en liten korridor där dom hade sina kontor. Tillslut fick jag byta skola igen och fick tillhöra en SU grupp där allt fungerade helt okej. Sedan en dag så slutade min resurs och specialpedagogen och allt eskalerade hemma och i skolan. Cirka 2017 eller 2018 så flyttade jag och min mamma till hennes kille och hans två barn. Han var väldigt elak mot mig och min mamma och det var flera gånger som jag vaknade på natten för att han slog min mamma eller bråkade. Han och hans barn hatade mig och ville helst undvika mig. Sedan år 2021 bytte jag skola igen till en specialskola som hade 30 elever på hela skolan men det blev kaos hemma och i skolan så sedan en dag så vägrade jag gå till skolan och jag och min mamma bråkade som vanligt. Det blev slagsmål och det var alltid alkohol med i bilden varje gång vi bråkade. Sedan åkte jag och mamma i värsta bråket till skolan. Sedan tvingade skolan och mamma med mig till BUP-akuten. Specialpedagogen, mamma och några andra från skolan sedan när vi kom till BUP-akuten så kom SOC dit. Vi satt där i flera timmar och sedan fick jag och mamma och Socialtjänsten åka till något ställe med personal där jag och mamma fick vara i flera timmar för att sedan vänta på personal från mitt första boende. Det skulle komma 2 personal och åka med mig och mamma hem till oss och packa mina saker, för att sedan skulle

jag åka cirka 5 timmar till en lägenhet med personal där jag bodde i en vecka. SOC sa till mig att jag skulle flytta hem efter detta men sedan fick jag flytta till mitt andra boende. Jag och personal fick åka i nästan 2 h till mitt första HVB-hem som jag bodde i 11 dagar, innan flyttade till mitt tredje HVB-hem, som jag bodde i 2 månader sedan flyttade jag till mitt fjärde HVB-hem som jag bodde i cirka ett halvår sedan flyttade jag till mitt femte HVB-hem som jag bodde i 3 veckor på sedan flyttade jag till sjätte HVB-hem som jag bodde i cirka 9 månader. Där det var kaos och en personal tog stryptag på mig och jag började rymma, självskada, självmordsförsök och in och ut från BUP-akuten. Sedan fick jag flytta till ett jour-hem där jag bodde över en helg, sedan kom SOC och tog mig till deras kontor men efter en hel dag på SOC-kontoret utan mat så behövde jag åka tillbaka till HVB-hemmet igen som jag bodde i några månader igen med självskada, självmordsförsök och rymde hela tiden. Sedan en dag så rymde jag och möte på ett grabbgång som planerade och skulle ta med mig på en fest och våldta med men jag lyckade kontakta polisen och ordningsvakter som grep honom och sedan körde polisen med till SOC-jouren och jag fick flytta till ett annat boende som var ett AKUT-HVB som jag bodde i några dagar. Sedan fick jag flytta till ett annat HVB-hem som jag bodde i max 5 dagar sedan blev jag utslängd och anklagad för dödligt våld fast det var lite överdrivet. Sedan en dag så kom polisen och tog mig till mitt första SIS som jag bodde i 5 månader. Sedan flyttade jag till det HVB-hemmet som jag redan har varit på 2 gånger som jag bodde i 2 månader och blev våldtagen. Sedan en dag tände jag eld på min toalett. Brandkåren och polisen fick komma. Så jag kunde inte bo kvar där för dom behövde sanera det men dom stängde ner hela HVB-hemmet istället. Efter polisen hade varit där så rymde jag och köpte en kanin som fick bo i en kartong. Sedan fick jag flytta hem med LVU i hemmet där en vakt fick sitta utanför hemmet och hålla ordningen mellan mig och min

familj, sedan hamnade jag på BUP-akuten inlagd på LPT i 5 dagar. Sedan fick jag bort mitt LPT så jag rymde från BUP-akuten. Då fick mormor eller mamma hämta mig på tågstationen. Sedan när vi kom hem så la vi oss och sov en natt hemma igen med en vakt utanför hemmet. Sedan nästa dag fick jag flytta till ett jourhem som jag bodde på i 8 dagar. Sedan en dag så kom polisen och körde mig till samma SIS som innan som jag fick bo i 6 månader. Sedan fick jag flytta till ett annat SIS på en SFA-avdelning som jag bor på nu och kämpar för att få flytta till ett LSS-boende.

LIVET PÅ SIS

det är skit jobbigt att vara på sis men jag brukar tänka att det kanske är dåligt nu men bättre sen. Det borde inte finnas sis utan kanske ett typ sis fast man kan bestäma själv vad som kommer hända i framtiden. men till er som har det svårt fortset bara kämpa jag tror på er.

LURAD TILL SIS

Hej. Jag är på sis. Jag är 17 år gamal. Jag har varit här mera en två månader. Jag flyttar om några veckor. Jag ska flytta till stor stad. Jag läktar tills jag flyttar

När jag kom det var jätte läskit jag visste ite om jag skulle flytta till sis jag blev lurad när jag kom hade jag självmordstankar. Jag kände ingen de va läskit jag tappade lusten att leva. Det var så ovant att vara inlåst det kändes så överkligt. Jumer jag var där ju sämre blv jag. Tyckte att de va jobbit när man fick ite göra soman vill. Jag fik vara där på jul och nyår men snart komer jag flytta.

Efter jag flyttar snart så tror jag att de kommer bli bra. Jag hpas att jag komer till bra mäniskor . Och få andvenda min liur

//Tjejen som är hemlig

LÅNGT IFRÅN ISOL

Ibland jag frågar gud varför jag är fylld av hat
flytta hit flytta dit, gamla jag finns inte kvar
bara hoppas det blir bättre när mitt luv är klart
att allt hinner vända innan jag ser min grav
tänker tillbaks på alla dessa år
på vägen som jag valt men inte vill gå
försöker blicka framåt men tänker på igår
fast kolla vart jag är idag LÅNGT IFRÅN ISOL
jag lovar dig du klarar mer än du tror
du kommer blicka tillbaka på denna tiden när du är stor.
//

Min resa till misär

De är min första sis jag blev helt chockad när jag fick höra av kv att jag ska hamna på sis jag visste inte ens hur de funkade där min soc lurade mig hon flytta mig från hvb-hem till en familjehem jag var där i knappt fyra dagar den fjärde dagen på familjehemmet kl.09 på morgonen hämta polisen mig och körde in mig till polisstationen jag fick vänta i två timmar efter de kom kv de fängslade mig då var de för första ggn jag blir fängslad jag börja böla från ingenstans för jag var rädd visste inte ens vart jag skulle min soc ringde inte ens mig eller informera mig att jag skulle hamna på sis. Men jag trodde att jag skulle hamna på ett nytt familjehem. Kv personal sa att dom ska köra mig till ett nytt familjehem som ligger tre timmar långt jag ba aha ok! Kv personalen var väldigt taskiga mannen han som körde gick in i min mamma börja kalla mig för saker som man borde inte kalla en tjej för de vi körde vid en rondell så börja han dryfta och körde ner till diket jag svär han var som en åsna och skrattade jag skrek på han o sa är du dum eller? Vad håller du på med? Han ba tyst du de räcker att du är efterbliven o ska t sis. Jag blev fett arg på han o börja skrika sen sa han tyst annars kmr jag o ger dig stryk hans andra kolleger försökte stoppa hnm men han fortsatte mer o mer tillsist kom en annan kv bil från en annan stad och hämta oss efter som att de försökte få ut bilen men de gick inte han hade kört ner i diket med tre hjular jag svär riktig haiwan. När jag skulle lämna bilen och åka andra kv bilen spotta jag mitt på hans ansikte o börja garva jag svär han blev helt röd i ansiktet o sen så försökte han kma in i bilen för att älesas slå mig o jag vet inte vad jag skulle göra så helt plötsligt börja jag sparka över allt ba för att han inte ska röra mig dom satte på mig spott skydd när dom körde fick jag ta av den för att den andra kollegan var snäll och visste att jag inte skulle spotta på han. Vi

lämna han vid bilen då för att han skulle vänta på bilbärgare eller jag vet inte vad det är wlh yäni dom ska dra ut bilen iallafall resan till nya familjehemmet var ungefär 50 minuter kvar aså jag svär jag visste inte ens att de var sis skit

iallafall vi var framme de var väldigt tre stora hus som var kopplade till varandra den var väldigt fin utifrån jag kom fram till intaget dom lämna mig och lämna allt info

om mig och körde tbx jag gick in t intaget dom bah kan du svara på några frågor ba jag ba nej jag ignorera dom helt dom bah aaa byt om framför oss så du får du gå in till avdelningen jag börja skrika neej vad fan ä de här för ställe ens dom ba jaja välkommen till sis jag blev helt chockad svär på min mamma aså.

Sen de blev för mkt prat o skit jag var ledsen äleses. Jag fastna där i tre timmar jag svär. Till sist jag byte om o svarade frågorna för att jag inte orkade mer o var skittrött och hungrig tänkt dig fem timmar fängslad och satt på rumpan. Efter de kom jag ut

på avdelningen i 5 minuter mannen dom bah kan du komma jag bah följde med dom bah du ska sitta i vie jag blev arg som fan dom bah på grund av transporten du har varit

väldigt aggressiv o hotfull med transportpersonalen. Jag satt i vie i fem dagar efter de jag kom ut blev väldigt kränkt av tjejerna på avdelningen jag ignorera ba dom börja gå in i min

familj jag börja bli för arg jag gick in i alla dom personalen stoppa oss o dom försökte oxå alesäs slå mig mannen vilka shlukkar dom fortsatte så tills jag o en annan

tjej hamna i vie jag fick såklart ut sluss varje dag men hon

andra fick inte för hon hota för mkt o gick in i min familj jag sket i alla dessa saker o börja bah boka aktiviteter bah för att bli av med dom jag satt 9 dagar i vie till sist flytta alla dom där tjejkerna o de kom in nya tjejer dom är väldigt snälla o kom överens o jag börja gå till skolan och börja sköta mig för att få komma ut från sis men ska va ärlig personalen är väldigt snälla och ger oss allt vi vill ha o är inte så hårda men jag hata min kp mannen hone dum i huvudet mannen så har hon för mkt attityd hon örfila mig flera ggr o jag skrek på henne och sa till henne sluta men hon fortsatte ändå hon börja gå in i mina föräldrar framför alla o säger att jag inte är uppfostrad på rätt sätt jag svär jag var nära slakta henne men jag tänkte inte slösa min tid på en sån här shlukke. Hon kasta in mig i vien utan nån FKN anledning men fick gå ut andra dagen jag skrek som fan jag tog i sönder alla grejer i vien ingen personal våga kma in, jag ringde min bror o bad han ringa polisen o dom kom t plats efter en timme jag sa t dom allt o gjorde en anmäla svär knulla deras mamma. Nu har de gått ungefär två månader jag gör allt för att komma ut från de här skitet de är faktiskt men man lär sig att inte göra samma fel igen och de felet jag hade gjort är att jag bråka med en tjej på HVB-hemmet och rymt flera ggr från familjehemmet o HVB-hemmet har inget missbruk alls men gick inte till skolan heller på ett halvår. Men flyttar ut snart och är glad för de för jag ska flytta till familjehem o ska sköta mig o gå t skolan. Yalla hejdå mannen man tror att jag är en författare eller nåt.

HEJDÅÅÅÅÅ

Min tur.

Jag är en tjej på 15år och har bott på sis nu i 2 månader detta är mitt första sis.

Detta är min berättelse allt börja när jag va 13år skolan fucka och jag började slåss och började bråka med mina föräldrar och va nästan aldrig hemma. Börja hänga med äldre killar som liksom va som mina bröder, jag va ute sent på kvällarna och liksom tog någon lina och joint.

När jag va 14år blev jag våldtagen och det har förstört mig massor och då börja jag självmedicinera mig med hjälp av hasch, haschet hjälpte mig kom till en annan värld, Min mamma visste inte om vad jag gjorde. Fick massa socanmälningar på mig.

Jag behövde börja gå på piss jag brydde mig liksom inte att det skulle visa positivt efter ungefär ett halvår jag hade gått på piss så blev jag skickad till en kontaktfamilj. Jag va där i ungefär 2veckor sen blev jag skickad till ett HVB i mellansverige och det gick bra i början. Men sen allt kaos jag börja åka på hemresa och tog droger, tog med mig in i boendet och drack osv rymde även några gånger och kom tillbaka positivt.

Jag va där i 6månader sen blev jag utskriven för jag rökte använde droger i hvb och även i mitt rum och på gården, då kom min fosterfamilj och hämta mig jag va där i ungefär 1månad när jag va där så drack jag och tog droger. En dag fick jag ett samtal av min soc och han sa *du ska in på sis, vi åker imorgon* efter det beskedet rökte jag mina sista joints.

Dagen efter kom min soc och jag la alla mina saker i bilen och vi börja åka, efter ungefär 4h så va vi framme på sis, jag har

gjort lite kaos här men allt går bra just nu och ska snart flytta här ifrån efter 2månader.

Tack för all hjälp och världensbästa KP, kärlek till er ni vet vilka ni är och tack för alla mina systrar här inne. Free mina fkn systrar och bröder.

Allt kommer bli bra om du tar den hjälpen du får lycka till.

//

MIN UPPVÄXT

Hej jag är 14 år gammal och bor en liten bit utanför en stor stad, när jag var liten så bodde jag i en förort till den, där va jag skriven i fyra år tillsammans med min mamma, lillebror min storasyster och mina två äldre bröder men när jag precis hade fyllt två så flytta mina bröder till familjehem sändes har jag knappt haft någon kontakt med varken den ena eller den andra, nu kändes lägenheten plötsligt större. Min mamma mådde inte så bra under denna tiden hon var tillsammans med en kille och hade ett aktivt alkohol och drog missbruk. Jag såg honom som en fara, i en gammal utredning från soc hade jag uttryckt att jag hatade när han kom hem till oss och att jag kan se att mamma är ledsen i hennes ögon. Det var massa bråk o skrik, vid ett tillfälle så vakna jag av att han hängde ut min mamma från balkongen han hade också tvingat mig att klättra upp på höga höjder o sagt att jag skulle gå närmare kanten eller stå på ett ben, han hotade oss med knivar och hade vid två tillfällen förgiftat mig i maten så jag fick uppsöka sjukhus jag o mamma ringde då polisen och dom kom en dag o hämtade han då fick han yrka 4 år i fängelse men jag bodde inte så ofta hemma vid detta laget jag hade en liten resväska som pendlade mellan mamma o mormor, hemma hos mormor kunde jag känna mig trygg hon borsta mina tänder läste sagor, gav mig mat på bordet och körde mig till dagis på morgonen allt det en mamma ska klara av att göra men ibland kan jag tycka att vissa inte borde bli mamma eller pappa men man väljer ju inte sina föräldrar, så sa min syster till mig. Jag och alla mina syskon flyttade succesivt hemifrån till olika familjehem, jag minns den dagen jag behövde flytta jag kramade om min mamma och hämta mitt lilla gosdjur det var en apa, sen gick jag ner för trappan med tunga steg o lämnade mamma, i bilen därifrån vågade jag inte kolla upp mot någon eftersom jag var

så blyg jag fick som tur va bo med min storasyster hon va alltid min trygghet tills det kom en dag då hon fick flytta till ett annat fosterhem men hon kom o hälsade på mig då o då men sen märkte jag att hon aldrig kom längre då fick jag reda på att hon hade rymt och hon var borta så länge att jag trodde hon hade dött men tillslut hittade polisen henne, hon hade drogat ner sig själv så pass mycket att hon inte kunde stå, det var hemskt att höra hon hade vid denna tiden bott på fyra olika hvb hem och 13 olika sis hon hatade de. Min lillebror fick det bra i sitt hem och det glädjer mig. Jag bodde kvar i det familjehemmet ett tag till sen beslutade soc att jag skulle byta hem jag blev jätteledsen och fattade inte varför dom skulle flytta på mig igen men dom sa bara att du är för liten för att förstå o se det vi ser, ett tag gick och jag fick tillslut flytta jag var vid detta laget 8 år gammal. Jag trivdes jättebra till en början det var ändå en fin familj med en katt o jag gillade mitt rum. Men när jag blev äldre och skulle börja 6 så började det gå neråt jag skolkade näst intill alla lektioner och bara sprang runt i korridorerna med min bästa vän, jag tog med vin o champagne till skolan som jag o min vän skulle dricka på en toa jag började också med själv skada först bara lite och mina sår läkte utan att ge mig några fula ärr men sen blev det grövre och idag har jag fullt av ärr på både låren o armarna som kommer följa med mig hela livet. i sjuan va jag inte heller på många lektioner och dom jag var på sprang ja bara runt på o prata med mina vänner. Jag börja röka mer cigg och vape rökte också gräs fick byta till en mindre klass och sen i åttan så började jag i en annan mindre skola, i den gick det äldre och yngre elever vi var sammanlagt cirka 6 stycken i den klassen och jag började gå där ibland lite då och då men sen blev det allt mer sällan istället var jag hemma och hällde i mig sprit tills jag knappt kunde stå sen tog jag mig tillbaka till den skolan jag egentligen skulle gå på bara för att visa dom att man inte blir av med mig så lätt men då ringde dom till polisen och polisen kom dit och körde hem mig sen.

MITT LIV I HELVETET

Jag vet inte hur jag ska börja. Jag vet inte vad som gick fel. Var det när jag började vara ute hela nätterna eller när jag började hänga med äldre killar? Men jag hade i alla fall roligt och mådde bra.

Sedan soc flyttade mig har det blivit ett helvete. Mina familjehem var de värsta jag vet, de två jag bodde på i alla fall. Mitt HVB var jättebra men jag rymde. Jag rymmer när jag tycker grejer är jobbigt. På mitt HVB när jag började rymma började jag ta droger, men jag provade bara. Jag fastnade för en drog. Det tog bort smärtan.

En dag kom polisen och tog mig. De tog mig till SiS. Jag har bott här på SiS i sju och en halv månad nu och vet inte när jag kommer ut. Jag vet bara att jag inte ska låta soc eller någon annan skada mig mer. Jag ska leva mitt liv på mitt sätt, för det är det enda sättet jag mår bra på. Så lev för dig själv, inte någon annan.

PS Lyssna, du vet aldrig vad som ska hända men du kan påverka det. Kärlek till alla där ute.

Xoxo En tjej från södra Sverige

Mitt liv innan sis

Tjena grabbar/guzzar läget. Jag är en kille som är 16 år men jag var 15 år när ja hamna på sis, jag ska prata om mitt liv innan sis hur allt börja så att ja hamnade här. Allt började när jag var 12 år gammal. Det började att jag kaosade i skolan ja sket i vad lärarna sa och det var så ett tag sen, så bytte dom mig till en "särklass" om man ska säga så med typ 5 personer i ett klassrum och allt blev bara värre då ja fortsatt me samma gamla vana de fortsatt så tills jag börja i sjunde klass. Jag gick i en helt annan skola när ja började i sjunde klass jag gick fortfarande i en "särklass" men det var inte lika konstiga elever som i min förra klass. Jag började röka cigg då med mina vänner som ja hänger med på fritiden dom gick i en vanlig klass i den skolan, jag börja skolka då ja var bara ute i korridoren i skolan ja kaosade och sånna saker. Det var nångång i sjuan då min vän hämta zattla engång när vi va ute jag blev förvånad för jag tänkte hur kan han fixa sånt då säger han sa ska vi röka ja var tveksam men ja tänkte skitsamma vi kör, han började mecka den och sånt sen då han tände den vi börja röka den, vi rökte den ja börja känna mig avslappnad och seg jag tyckte det var skön känsla då sa han bror va tycker du ja svara walla den va dunder ska vi röka en till. Efter den gången så fastnade jag på röka jag hade paffat i 2 år streck jag gjorde det dagligen. Det var en sån sommar ja o min vän vi va ute det var soligt skönt och sånt vi gick ute och vi hade inget att göra, vi va i en lekplats jag o min vän sen ser vi en karta på marken vi tar upp den ja o min vän vi läser på den kartan och på baksidan stog drogens namn och den var helt öppen vi tog den, vi gick hem t honom ingen va hemma hos han vi satt på musik på hans tv och sånna saker vi var nojiga att poppa tallen men vi börja hypa varandra så ja tog först en tablett sen han oxå, vi var nojiga vi trodde vi skulle dö ele nåt men det gick såhär en halv

timme vi kände inget vi tar en tablett till ja o min vän de går typ 45 min vi kände inget heller vi tar en till tablett, efter 10 min typ så ringer vår vän han ba kom ut vi chillar osånt vi gick ut vi chillade köpte dricka rökte en jolle då gick det en timme typ ja börja känna mig fett skum och att ja typ drömmer och plus de kändes som att ja hade myggbett över hela kroppen och jag kliade mig överallt man kunde tro jag var en heroinist som hade abstinens ahahahahaha. Men dagen gick osånt inget fucked up hände oss att vi fick ep osåna saker allt var chill. Men efter den gången så tog ja inte talle eller ja trodde jag kommer inte göra om det men ja fortsatt me rökan fortfarande. Det var slutet i sjuan då en grej hände ja fick reda från min morsa att ja ska byta skola för hon tyckte det var ingen bra skola för mig man flyttade mig efter sommarlovet till en svensk skola det var knappt blattar där men inget förändrades bara då att ja börja i en vanlig klass som hände men allt annat förändres inget, ja fortsatt paffa fortfarande ja skolkade ja gick knappt till skolan och de pågick hela tiden så båda terminerna fram till sommarlovet innan ja skulle börja 9an. Allt kaos började nu denna sommaren jag o mina vänner vi började chilla me dom äldre där vi bor vi börja skicka braj o tradd osåna saker jag tyckte att braj gav inte tillräckligt me para så ja börja me sankar o talle ja började få bra para me det jag fick typ 8-10 lax i veckan det gick bra. Men sen de hände nåt ja vet inte ens själv vad ja hörde av andra att man kan börja göra ruscher de enkla saker och man får mke mer para av de än att skicka så ja börja göra ruscher det var några saker men vill inte gå in på information jag gjorde saker och sånt det var många chanser ja kunde torska men ja tänkte it på de det var en rusch jag gjorde det var nästan likadant som dom andra fast lite mer grovare då jag tänkte it heller ja skulle torska ja gjorde den saken och det gick nåra dar osånt ja tänkte it på den saken ja gjorde och då det var en dag aina kom o plocka mig några dagar efter ja gjorde de dom börja säga t mig när dom cätcha

mig att ja e misstänkt för grovt brott ja kopplade it först för ja va helt bäng o tallad dom visitera mig och sånt dom tog in mig i deras bil, dom körde mig till polisstationen dom tog bilder p mig och sånna saker sen vare förhör dom fråga mig om ja har en advokat eller om ja vet någon jag sa nej fixa en till mig dom fixade hon advokaten kom sen de va dags för förhör. Hon poliskvinnan börja läsa vilka misstankar ja har och det var det ja hade gjort för några dagar sen så vi hade förhör osånna saker sen efter förhöret ja trodde ja skulle tagga hem dom ba nej due anhållen du ska upp till häktet ja fick värsta paniken osånt man skicka upp mig till häktet, kv dom nakenvisitera mig osånt ja hade en snusdosa i kallingarna dom ser dosan dom tar den dom öppnar den dom ser att de 3 gubbar sanko o lite brajj där dom tar den ifrån mig ja fick klä på mig dom gröna kv kläderna o dom skicka mig till cellen det var cok tråkigt det fanns igt o göra ja satt ba o kolla p tv om dagarna ja hade vart där i 1 månad efter en månad så kom min soc o besökte mig i häktet dom sa att dom har hittat ett sis till mig och att ja ska dit imorgon, jag ska inte ljuga det blev underlättande för mig att ja skulle t sis dagen efter så kommer kv och säger ja ska åka nu ja åker med kv till siset det tog nåra timmar men skit samma ja kom fram till siset ja ser två personaler utanför intaget dom såg sköna ut kv lämna ut mig där så tog personalen emot mig vi gick in till intagert och dom förklara för mig hur det går till på boendet och så dom tog mig t mitt rum och så sov ja typ i 1 timme när ja kommer ut så presenterar jag mig för ungdomarna och så och det var ganska chill inget hållde på ele lekte ball och så det var helt chill. Så ja har vart nu här ett tag och jag känner mig mke bättre nu psykiskt o fysiskt jag har utvecklatst mke bättre i skolan ja går till skolan varje dag jag har också börjat gymma och jag gymmar så många gånger i veckan som de går och har börjat på kampsport och personalen här e för sköna jag vill tacka alla personal på detta stället som har hjälpt mig att

utvecklats med livet men de att personalen sa ja riskerar Lsu och såna saker ja visste inte vad Lsu va, bara Lvu och jag hade vart här inför rättegången, det tog några månader tills det skulle bli rättegång, när det var dags för rättegång åkte jag dit vart rättegång skulle vara, ja va där med min advokat och sånt vi satt p våra platser i rättsalen och åklagaren börja prata han visade vilka bevisa de fanns att jag hade "begått de brottet" och sånt han fortsatt o snacka och så sen förhörde min advokat mig och så det gick nära timmar och åklagaren sa att han yrkade på 2 års slutenvård aså Lsu. rättegången blev klar och sånt domaren sa att domen kommer om 3 veckor och så jag åkte tillbaks till mitt sis och så det tiden gick jag va nervös va de skulle bli för dom och sånt och när dagen kom vilken dom ja skulle få så kommer avdelningschefen till mitt rum och berättar att ja ska vara kvar här att de inte skulle bli nån Lsu ja blev riktigt glad och så och det blev riktigt underlättad för mig. En tips till alla där ute skiti att köra det finns inget syfte i det man kanske får snabba pengar men du kmr inte nånstans med pengarna och helt ärligt av att köra osånt det är som att gräva sin egna grav och plus att det påverkar relationen med familjen att såra din mamma pappa dina syskon tycker du de är värt att köra. Som jag sa folket ta inte den vägen den vägen leder inte dig nånstans bara plugga träna chilla me en guzz så mår du bra jalla ta hand om er!

Omhändertagen av SOC

Kapitel 1 Tagen av polisen

Den dagen 2021 ville jag checka in på ett hotell med en 25-åring. Vi kunde inte checka in för jag var minderårig, jag var 13 år gammal. Hotellpersonalen sa att mina föräldrar skulle vara med. Vi försökte lura i dem att vi var kusiner. Då ringde receptionen till polisen, för de trodde inte på oss, eftersom vi kom ifrån olika länder. Med tanke på att vi blev påkomna av personalen, så låtsade jag gå hem, fast jag var bakom huset. Killen ringde mig för jag skulle smyga upp till tredje våningen. Personalen stod i receptionen hela tiden, vilket gjorde det omöjligt för mig att smyga förbi. När jag gick där helt själv kl 00:00, så hade jag tråkigt. Då ringde jag 25-åringen så att vi kunde ta en promenad.

När vi kom tillbaka efter promenaden så såg jag en polisbuss och jag misstänkte att den var för oss. 25-åringen trodde inte att den var till oss, så vi försökte ta oss in på hotellet igen. Men vi hann bara några meter innan en civilbil nitade framför våra fötter. Polisen började fråga ut oss och jag var kanske lite kaxig och hittade på ett personnummer och ett namn. De ville ringa min mamma så jag gav dem fel nummer. Då hon såklart inte svarade så körde de mig till polisstationen. Efter ett tag så kom vi till polisstationen, där gick vi direkt till socialjouren. När vi kom dit mötte en gammal SOC tant med attityd upp mig. Jag var irriterad och ville ha en laddare till min lur för den hade bara två procent. Vi satt där i två timmar och bråkade fram och tillbaka tills jag fick en §6. Där fick jag vänta på plats till ett akut HVB. De fixade papper och polisen körde mig till Uppsala, då var kl 04:28. Jag var skittrött och ville gå och lägga mig. Personalen tog ifrån mig min lur men de var ändå skitsnälla mot mig.

Kapitel 2 Dåligt umgänge

Jag vaknade upp på morgonen utan känslor. Jag brydde mig inte om något. Jag åt frukost, jag träffade nya tjejer som hade missbruksproblem. Men vi hade tråkigt, vi rökte cigg, gjorde hål i öronen på varandra och vi krossade medicin för att sniffa den.

Dagen efter så kom SOC för och hämta mig för att jag skulle flytta till en stad. Bilresan gick bra och vi hade skitkul tillsammans. När vi var framme så kom min jourhemsmamma och mötte upp mig och visade hemmet. Jag var nervös men var ändå glad. Några dagar gick och mitt humör var upp och ner, jag ville inte prata om det som hade hänt. De flesta SOC möten gick jag inte på, sket i skolan, och det var kaos i mitt rum. Jag hittade några vänner som inte var så bra för mig, men jag hängde med dem ändå. Jag började avvika, vi rökte på, vi snattade kläder, smink och andra saker. Jourhemmet visste ingenting om att jag använde droger tills jag började röka på inne. Hon ringde SOC och berättade allting, och jag fick flytta ifrån henne till ett annat jourhem ute på landet. Det var svårare att hitta kontakter, fick inte ha min lur eller använda padda. Några månader senare gick jag till skolan och började sköta mig, så till slut fick jag min lur och började hänga med mina gamla vänner och då började jag avvika igen. Jag flyttade ifrån familjehemmet.

Kapitel 3 HVB

När jag kom till mitt HVB åkte jag med deras civila bil. Personalen mötte upp mig och visade mig runt. Jag kom överens med två tjejer och en kille, de var alla snälla och vi hade skitkul tillsammans och några veckor gick. En av dem sa att jag skulle göra grejer som jag inte ville, till exempel kasta tallrikar, starta brandlarmet, slå sönder en tjej m.m. Hon var inte så schysst mot mig och hon hade stora problem, inte ens personalen gillade

henne. Hon flyttade ifrån HVB hemmet för hon inte kunde sköta sig. Jag avvek också och misskötte mig. En dag vaknade jag av att polisen knackade på. Jag frågade vad det är som händer men de svarade inte på mina frågor. De sa bara att jag hade 3 minuter på mig att ta det jag ville ha. Jag var sur och arg för att de väckt mig. När vi satt i bilen frågade jag vad det är som händer igen men fick inte svar nu heller. När vi var framme på polisstationen sa de att kriminalvården skulle hämta upp mig här för och åka till SiS, åtta timmar bort ifrån där jag bodde.

Kapitel 4 SiS

När jag kom så behövde jag nakenvisiteras, det sög. När jag var klar med det, gick jag in på avdelningen, det var lugnt alla var lugna. Efter en stund ville två tjejer ta livet av sig själva med en strumpa, men det gick inte för personalen hindrade dem. De var sura och började göra kaos. Alla tjejerna gick med dem. De skrek och slog sönder grejer. De slog ner personalen, en av ungdomarna togs till avskiljningen. Den andra fick rums-avskiljning. Det var stressigt och jobbigt att se personalen lägga ned henne och släpa in henne i avskiljningen. Några dagar gick. Tjejerna var på mig lite och började kalla mig saker, bråkade med mig och slog mig. Jag var helt ensam med fem tjejer mot mig. Jag var rädd att dem ska slå mig ännu hårdare. Några dagar gick, jag fick vara i en träningslägenhet. Jag fick vara där i tre veckor. Jag hade det bra, fick kolla på Netflix, laga mat, fick värsta sängen men jag hade personal dygnet runt. En dag fick jag besked att jag ska flytta till ett annat SiS.

Och här är jag och skriver den här berättelsen om mig till SIS-boken. När hjälpen kommer ser man den inte... förrän efteråt! Så ta hand om er tjejer och killar!

Din bästa vän från Storstaden! PEACE 🕊️ and ❤️

rymmen

jag satt ute och rökte och Z kommer och frågar om jag känner någon som säljer och jag säger nej och då frågar hon mig om jag vill rymma och då kommer en annan tjej vi kan kalla henne för X hon frågar va vi håller på med och då säger vi att vi tänker rymma och då frågar X om hon får följa med och jag och Z svarar ja sen börjar vi planera hur vi ska göra och då säger X att hon känner några vi kan bo hos så vi väntar tills personalen sover sen hoppar vi ut från våra fönster och går in till stan och de tar typ 1,30 min att gå när vi är framme så möter dom upp oss tre och vi åker hem till dom sen gick X och träffa några vänner för vi va i hennes hem stad och jag och Z stannar kvar hos dom här killarna röker tar tabletter sen ringer Xs vän och säger att polisen har tagit X. jag och Z är kvar hos dom i en och en halv vecka sen blir de bråk och jag och Z drar därifrån med ingen tanke som helst om vart vi ska tillslut så hittar vi någon stans att åka så vi åker ditt och vi börjar direkt ta saker vi va aldrig nyktra vi vakna hög vi somna höga vi va inte nytra en enda sekund nu när jag kollar tillbaka på videos och bilder från den tiden kommer jag inte ihåg de mesta men jag kommer ihåg alla nätter vi vakna av att dom försökte ha sex med oss men vi va för rädda vi hade ingenstans att gå vi ville inte lämna varandra jag och Z va där i 2 veckor tillslut så åkte jag och tanken va att Z skulle komma en dag efter till min hemstad jag va hemma i 1 dag sen tagga jag till en annan stad där träffa jag min vän som hade rymt från hennes sis vi kan kalla hennes för Y. Z hade kommit till den staden vi va hos men hon va hos en kompis till henne medans jag och Y bodde på hotell vi drack och hade roligt vi bodde på hotell i typ 3 dagar sen skulle jag och Y ut och då kommer en tjej fram till oss och frågar vad vi heter och vi kommer på något namn och berättar de sen så säger hon att hon vet vem jag är och säger

att hon känner min pappa sen så säger hon vart ska ni och då hittar vi på något sen så säger hon sätt er i min bil och vi gör de i bilen så säger hon att hon tänkte lämna oss till polisen men dom hade inte någon som kunde komma men när vi sitter i bilen på väg ditt vi sa att vi skulle ringer polisen och säger att dom är utanför hotellet och hon vänder och kör ditt när vi kommer fram skriker jag till min kompis att springa och hon springer och polisen tar mig sen kommer min pappa och hämtar mig sen så är jag hemma i 2 dagar sen drar jag igen den här gången till min killkompis och är där över natten och sen ber min pappa hämta mig sen bestämde jag mig jag ska försöka sköta mig så jag inte hamnar på sis har lvu i hemmet sen efter 1 vecka så får jag en magkänsla att jag kommer hamna på sis så jag frågar min faster om hon vet något och hon säger nej men jag tänker fortfarande på de sen så har jag möte med min soc och hon säger att jag ska till sis imorgon och jag säger då okej sen så väljer jag att träffa en tjej kompis och ta lite saker sen går jag hem och nu har jag vart på de här siset i 3 månader de har vart dåliga dagar och bra jag är ändå tacksam här tiden

// tjejen utan konsekvens tänk

Lycka till

Till alla som e på väg till sis eller e på sis
se till att ha respekt mot personal för dem
gör inget förutom att hjälpa dig
Dem e lika maktlösa som du när de kommer
till hur lång tid ni ska vara på sis
se till o sköta dig bara man behöver inte
spänna sig för att smälta in bara va skön
gör din tid så e du hemma inom kort
vakna i tid se till o träna gå i skola bara gör
något vettigt av tiden så du inte bara slösar
din tid TÄNK PÅ DE O LYCKA TILL

/

Rubriker är överskattat

I dina armar min trygghet låg,
hade nån jag kunde falla tillbaka på
Men HVB personalens skvaller,
fick mig hamna bakom galler
Inlåst i cellen kl e 5 tankarna sprids,
jag vill bara hem
Bankar på dörren och vill komma ut,
tänker och känner att livet är slut

Rätt eller fel,
Har alltid "problembarn" stämplat i pannan
Översittare till personal,
Wallah du tror din röst blir hörd?
Maktmissbruk och orättvisor är din vardag

Sitter på marken och golvet är kallt dörren är stål,

Gjord av metall

Skriker på hjälp men ingen hör,

Kameror i varje hörn

Ingen som bryr sig även om ja dör

I Soc och myndigheters händer ja lever,

Som ett föremål de äger mig

Inlåst där min röst lik som mig inte når utanför dessa kala
väggar

Jag får kalla kårar,

När jag tänker på alla tårar

Dåligt som jag mår, skär ja i min hud

Blodiga händer och blodet rinner,

Inne i kroppen känner jag att jag brinner

Min kropp skakar så mycket att jag vaknar,

Besviken som ja blir,

Försöker ja somna en gång till.

Bror vi har kommit till hell

Blir behandlade som djur i bur,

Varför har vi sån fucking otur?

Och vart ska framtiden ta oss nu

//

Sho sho

Lak sho sho, de jag igen, skriver en liten del av mig, sommarn e över, skolan börja igen, allt börja gå snett igen som vanligt skolkade hela hösten levde som ett fkn gato barn där ute å knarkade sönder mig ingen fattade hur jag mådde då, ingen kunde tänka sig ens att den tjejen kommer hamna så långt, tills slut rymde jag hemifrån till min vän i en ort, jag var där å chillade med dom där å knarkade hela tiden. När de kom dagen där jag ville åka hem igen, de då jag ringde min vän å ber han hämta upp mig, jag hoppar in i bilden efter 2 minuter stoppar fkn aina oss bre, sen jag tänker shit mannen jag blir knullad nu, dom ber oss komma ut från bilen å lyser med lampan mot mina ögon å ber mig göra pissprov då tänkte jag bah jag e körd nu, de blev positiv som jag kunde tänka mig sen dom säger till mig att jag ska på lilla HVB så jag försöker rymma å sparka en av dom men tills slut dom lägger ner mig på marken ush dom tog min in i bilden å körde direkt till en stor stad, vi var framme runt 3 på natten jag rymde samma natt därifrån med 2 andra tjejer, vi åkte in i centrum men tills slut vi kom tbx, vi äter vi går röker sen vi däckar, jag vakna vid 10 av att 2 civilare står framför min säng å säger du ska på sis vi åkte runt 8 timmar tills slut så kom vi fram till ett SiS-hem, fick göra fkn naken visitering, jag hamna på akut avd har vart här 3 månader å e free denna veckan nu ska jag tänka på mitt liv å sköta allt börja med skolan igen söka jobb bli av med LVU å så vidare.

Kämpa på mina fina tjejer all lycka till er ge aldrig upp visa att ni e starkare än så

love yaaa

//

Skaldjur hahaha

Mitt liv har "alltid" varit inblandat med socialtjänsten. Eftersom jag har en pappa som inte är med i bilden pga drogmissbruk.

Jag är 14 år och är placerad på SIS, mitt första och troligen sista SIS. Anledningarna är många till varför och allt har gått så fkn snabbt. När jag var runt 4-5års åldern åkte jag till en kvinna som var alesäs kontaktfamilj, mamma behövde avlastning. Allt gick bra jag mamma inklusive mina syskon har flyttat runt mycket, aldrig riktigt bosätt oss. Mamma har träffat fel män i sitt liv som även resulterat att jag inte fått någon faderbild. För drygt ett år sedan blev jag utsatt för ett sexuellt övergrepp vilket tog skada på mig. Jag snodde pengar av mamma, hassla folk. Pengarna gick till h@sch, c1gg, och @lkh0l, bjöd mycket vänner.

Jag skulle börja 7:an, alla vet det är många blandade känslor i ny skola nya ungdomar och ny lokal. Eftersom de redan var jobbigt för allt var nytt och många nya folk så hade redan ett rykte börjat om mig. Alltså det jag hade blivit utsatt för som skedde under sommaren, alla hade fått reda på det och alla visste om det men inte hur de var egentligen utan man hade ändrat hur de gick till, då man fick mig att se smutsig ut och liknande. Det fick i alla fall mig att bli osäker och hata min skola samt stad, de är liten stad så alla känner alla.

Detta resulterade att jag fick bråk hemma, var alltid ute med fel vänner, fights på fritidsgården, och skolk. Man märkte ganska snabbt hur allt vände.

Börja gå på soc möte och det blev fler efter fler. Jag kan stolt

säga att jag klarade av hela 7:an trots mycket frånvaro. Men rykterna fortsatte och de blev värre, jag hamna i fel händer, började avvika/rymma hemifrån pga rykten.

Kom ihåg alla ta reda på sanning inte ryktet

Real Eyes realise lies

I alla fall jag skulle börja 8:an och eftersom jag inte hade pratat om mina så kallade problem och känslor hade jag ett självskadebeteende. Starkare droger kom in i bilden, cocks, amfetamin osv.

Som sagt skolan började och jag avvek till skolstarten, där och då beslutades det om att jag skulle till familjehem. Jag var taggad hade många förhoppningar men det var inte alls som jag tänkt. De sluta med att jag avvek efter en vecka, hamna i jourhem någonstans i storstad. Avvek hem efter två veckor, var hemma två veckor. Sen skulle till ett hvb, usch så tråkiga ungdomar som bodde där och fick ju inte va ute länge på dom två första veckorna så jag avvek för att va med vänner. Efter första avvikningen på hvbt så kom jag tbx efter 6 dagar, men drog lika snabbt därifrån. Efter den andra avvikningen tog jag valet att åka hem till mamma. Var hemma drygt 2 dagar tills jag såg sms mellan mamma och moster ang att min soc och mamma hade pratat om att SIS var enda utvägen.

Då tänkte jag det var slutet, ville verkligen inte va hemma för vem vet polisen kunde komma när som, jag stack hemifrån. Under denna avvikningen skedde mycket saker som vi inte tar upp här. Polisen tog mig då de sa du är avviken från SIS. Men jag hade aldrig suttit på SIS innan, kom fram runt 02.30 på natten. Fick fan sova i xyz ni som vet ni vet, usch. Nu har

jag suttit i snart 2 månader trodde det var värre, men de var inte så illa, följ bara regler och rutiner ni alla klarar det, pussss.

Älskar er mina vänner

//

Tjejen som kom snett

Jag hamnade snett, men jag ska ändra på de. Jo mina framtidsplaner är stora, vill mycket men speciellt ändra på min livsstatus. Inte stå still på samma våg alltså ta stop på den här skiten. Min största dröm är och bli försvarsbiträde mot LVU, skydda oskyldiga barn, ungdomar som har eller blivit behandlade fel. Har mycket erfarenhet och vill att ingen ska behöva gå i mina skor eller liknande. Mina ungdomar ska få rättvisa och känna sig trygga i mina armar, det lovar jag.

Jag har precis fått min åklagarexamen, en dag kom jag till jobbet och fick ett samtal om ett nytt fall. Fallet handlar om tre syskon som socialtjänsten har omhändertagit från föräldrarna på grunder att föräldrarna har väldigt mycket problem med deras mående och tyvärr inte kan ta hand om sina tre barn. Socialtjänsten placerade dom tre barnen i ett jourhem som funkade rätt bra från början, men efter ett tag började komma fram att fosterpappan drack enorma mängder dagligen och kunde ge sig på yngste pojken med fysiskt våld. Hans stora-systrar gick givetvis till sina föräldrar och berättade allt som hade pågått i tre till fyra månader. Föräldrarna förmedlande vidare det dom hade hört till socialtjänsten men dom fick inte sina röster hörda. Efter några veckor kom socialen hem till deras jourhem och barnen med förväntningar frågar ifall dom ska flytta, men socialtjänsten svarar med "bara flickorna, lillen ska stanna kvar här" Barnen fylldes med sorg och besvikelse, dom ville inte splittras. Pojken blir kvar bland våld och alkoholism, flickorna flyttade till en äldre kvinna som dom efter ett tag började trivas. Dom tänkte på sin lillebror dagligen, men han fick komma och hälsa på. Det var då dom upptäckte att våldet fortsatt, lillebrodern hade blåmärken på kroppen och bulor på huvudet. Detta krossade systрана enormt. Det var då

jag fick ett samtal av flickornas fostermamma och hon bad om hjälp, när jag får detta samtalet sitter jag på mitt kontor. Den första jag får prata med är fostermamman till systrana, hon är extremt upprörd när hon berättar vad hon sätt på pojken och menar på att hon vägrar lämna över honom till jourfamiljen. Därefter pratar jag med systrana som är väldigt ledsna över vad deras lillebror behöver gå igenom, dom uttrycker att socialtjänsten inte tar dom eller situationen på alvar. Dom frågar ifall jag kan hjälpa dom med detta, som jag då svarar absolut utan att tveka en sekund. De här fallet gjorde mig enormt upprörd och bestämmer mig för att inte ge upp förens syskonen får vara tillsammans igen, och hemmet ska inte få vara jourhem för dom är definitivt inte lämpliga. Två veckor senare tog jag upp detta i förvaltningsrätten och gjorde allt i min makt för rättvisan, vi VANN. Syskonen fick vara tillsammans igen.

Det har snart gått ett år sen förvaltningsrätten var, pojken har flyttat hem till föräldrarna och han går till en psykolog och får prata om allt han upplevt och får hjälp och bearbeta det. Systrana har flyttat hemifrån och börjat plugga till behandlingspedagoger i syfte att få chansen att hjälpa ungdomar som hamnat snett och få dom på rätt spår.

Uppslukad av droger och trauma

Jag är en tjej på 15 år och diagnoserad PTSD. Jag tror allt började från födseln så nu ska jag berätta lite av min historia.

Tills jag var ca 4 år gammal bodde jag hos min mamma, hon höll mig gömd från min pappa medans han satt inne. Vet inte exakt varför men känner inte honom så väl. I alla fall, De jag minns var att min mamma inte kunde ta hand om mig. Hon låg ofta på soffan ta sprutor, röka, dricka, helt däckad eller krampandes. De var min mormor som oftast gav mig mat och hjälpte oss hemma. Sen fortsatte de så tills soc och polisen slet mig ur hennes famn. Det var då jag hamna i jourfosterhem, men sen bara blev de så att jag stannade där.

7 år bestod av misshandel, kränkningar och skrik. Dem var oftast på mig över att jag var zigenare och sa oftast "dem stjäla med sina stora fula kjolar". Men egentligen var jag bara hungrig så jag tog bara mat eftersom jag inte fick äta så mycket för jag var "för tjock". Ganska sjukt o säga till ett litet barn.

Men de var också på en stor hästgård där jag fick ha en egen ponny, Clara. De var där jag fastna för ridningen sen liten. Jag var i stallet prick varenda dag. Aldrig ledig till med vänner osv, så jag hade aldrig riktigt det. Bara hästarna.

Men sen på sommarlovet när jag var 10, skulle fylla 11, rasa hela den världen, jag klippte hennes lugg bara trodde jag. Sen sålde dem henne för jag gjorde fel sa dem. Några veckor senare åkte jag på mitt första ridläger. Hur kul om helst! Men mitt i lägret när vi skulle åka o bada med hästarna så kom soc.

Minns så tydligt när vi satt i bilen och hon kärringen tog fram

bilder på en mamma med sina 2 barn o sa "du ska byta fosterhem". Mina tårar började rinna ner från kinderna direkt. Visst jag tjata mycket om att mitt dåvarande familjehem slog mig varje dag, men hästarna skulle jag mista.

Halva lägret förstört, sen några dagar efter skulle jag åka på semester en vecka till Turkiet som av slut. Men jag var ju liksom 10 så hade ganska kul ändå o var ändå lite lättad. Hade väldigt lätt att acceptera saker.

Ny familj, ny klass, nya vänner, nytt stall osv. Mitt beteende från mitt trauma eskalerade. När jag blev 12-13 testade jag alkohol med en granne till mig som var ett år äldre. Vet inte exakt hur vi började hänga men de va typ ojdå vi är grannar liksom över tiktak. Sen började jag må sämre, jag började med självskada, fick sy ett par gånger, åka till bup, akuten, blev även inlagd. Sen ett år senare sökte jag kärleken jag aldrig fick när jag var liten hos killar istället.

Oktober, 13e skedde min första våldtäkt. Jag var 13. Jag hamna därefter i depression. Men slutet av månaden gick jag och min vän och bara drog till stan till några grabbar hon kände och drack. Minns bara hur full jag var och började se min våldtäktsman överallt. Då skedde mitt första självmord-försök.

Min vän försökte hålla fast mig medans hon grät o skrek när jag också skrek och försökte springa ut på vägen om och om igen. Sen kom poliserna, såklart. Vi åkte in till bup akuten o där slogs jag emot som något djur, vet inte ens själv va jag gjorde. Men minns att 3 poliser satt på mig i 1 timme, fick ha både handbojor o fasttejpade ben, 2 andra skratta o sa "hon måste ju ha tagit något".

Var inlagt över helgen, sen på måndagen hamna jag på akuthvb, var där 2 veckor, fyllde 14 där sen vanligt hvb 5 månader. Då började jag avvika på riktigt när en tjej kom in där o sa att hon skulle rymma. Så jag haka på henne. Minns inte mycket men vi satt ute på vintern, svinkallt, rökte våra cigg vi tiggde från gubbar typ och bodde hos främlingar v i hittat på snap som vi knarka o drack hos. Rymde om o om igen tills soc lät mig flytta till mitt familjehem igen.

Men jag hade kille då, så hade börjat röka lite, både cigg o hasch. Men han var ju såklart sprinigis så han sålde kristall också. Så nu ska jag berätta hur mitt missbruk börjar.

Han filmade mig en gång när jag var på rymmen helt full medans han hade sex med mig. Jag bara låg däro bad om o få sova. Men sen när vi gjorde slut sa han att om inte jag köpte kriss (kristall) så skulle han inte ta bort dem. Så jag gjorde de. Asså har ju testat tabletter som var smärtstillande, morfin osv och röka. Men dehär var något annat. Började träffa hans vän istället, så testade dem med honom.

Så jaaaävla skön känsla. Aldrig mått sådär bra, de enda jobbiga var att jag ville ha mer redan dagen efter. Tog en gång i veckan ett tag. Men efter en månad tog jag varannan dag. Veckan därpå rymde jag hemifrån o bodde hos olika langare. Såklart gubbar, ger mig gratis o drogar ner mig. Men jag var så pass beroende att jag lät dem våldta mig bara för att få knark. Höll mig undan spårlöst åkte mellan 3 städer då och då och mitt missbruk blev bara värre o värre. Testade på benzo, tram, kokain o tjack. Men kriss var liksom favoriten. Men då började kramperna, oftare o oftare. Sedan hade jag slajfat upp ca 3g kriss o då kunde jag inte styra över vad jag gjorde så fick för mig o bomba 1g kriss, då fick jag mitt första hjärtstopp.

Var borta typ 4 månader och under den månader bestod av aktivt missbruk, tog prick varenda dag. Hade träffat en vän jag var o knarka med i några veckor men hon var så beroende att hon sålde ut mig till en 44 årig pizzabagare. Hin hade sagt till mig "du kan få en egen lägenhet där" så jag skulle betala hyra genom att jobba på hans pizzeria. Men så var det inte. Första dagen kom han från ingenstans upp för han hade nyckel, satt bara i sängen med min mobil. Minns hur jag ryckte till när han bara rusa in, o bara gav sig på mig. Han våldtog mig. Tänker inte gå in på detaljer men det rann blod ner från mina ben efter och minns smärtan som om de vore igår. Efter de satt jag i badkaret med vattnet som blev rosa o bara stirra in i väggen. Efter de försökte jag ta mig ut, men han hade låst in mig, de stod saker utanför också. Så 2 dagar efter gav han mig kriss också för min vän sa åt honom att sälja till mig. Så köpte en 5a av mina tystnadspengar jag fått, men de jag inte visste var att de var fentanyl i. Sen skicka han upp en full gubbe upp i lägenheten o sa han bodde där också. men jag var så hög så sket i de. Men sen försökte han sig på mig om och om igen, så till slut krossa jag rutan och ringde en killkompis med bil och fick skjuts till min tjejvän istället.

Sen hos henne knarka vi upp de jag köpte av honom med henne och hennes kille. Men vi märkte att vi blev skumma av de, vi fick typ ticks, skakade som fan och våra hjärtan typ vibrera i bröstet på oss, mitt tog extraslag, blev helt blå och yr.

Min tjejvän tog en mer lina, hon krampa 5 omgångar och hennes hjärta stanna 5 gånger. Samtidigt som jag gjorde hlr på henne prata jag med 112. Hennes pappa var alkolist och strunta i henne så han sa bara hon fejka så jag hängde med till sjukhuset. I ambulansen skaka jag sönder, började få utslag. Trodde jag skulle dö eller något. Jag verkligen kämpade med att hålla mig vaken.

Somna på sjukhuset sittandes i ett hörn i rummet, men stannade hos henne. Hennes kille kom också, för han fick inte hänga med i ambulansen men vi sa sedan vi skulle sluta men ingen gjorde de.

Hur jag torska vet jag inte men låg iaf på sjukhus, åkte sen hem o var hemma några dagar. Sov 5 dagar i streck när jag blivit nykter sen bara åt jag o åt, blev aldrig mätt. Bestämde mig för att försöka sluta.

Då ringde soc o berättade att dem skulle hämta mig om 2 timmar så skulle börja packa. Sa bara "kan ni fetglömma" sen stack jag igen och fick återfall. Var borta 2 veckor igen.

Torska genom att gå till min gamla skola helt hög, sen kom polisen o bar ut mig till bilen o sen åkte dem till sjukhuset eftersom jag krampade igen. Efter de hvb, var där 1 vecka och rymde igen.

Men krampade en gång till då hos en kille jag fick sova hos. 2 veckor efter satt jag helt spänd med rusande puls och helt kallsvettig i en bastu för jag inte kunde sova hos han mer men han var där. Båda var helt sönderslajfade. Han gav mig hans tröja och sa "ett minne av mig" sen ringde han min personal och dem åkte med mig till sjukhuset, igen. Sedan tillbaks till hvb i 2 dagar o då stormar 2 poliser in i mitt rum, och jag fattade direkt. Nu kommer dem ta in mig i sis.

Har varit här en månad nu, men ska sitta här minst 8 ungefär. Har bråkat massor, slagits mot personal, bråkat med ungdomarna, tagit sönder handfat o toaletterna, glaset på dörren till min korridor, vält alla möbler o kastat runt men det leder ingenstans.

Efter allting så står jag fortfarande kvar på benen, för jag ska försöka få ett bättre liv. Kan jag kan du också.

Va stark och Våga bli en bättre människa

Källare mörker smärta och en ständig strävan efter pengar är livet vi många har gått igenom. Så när är de vår tur att växa upp och komma till insikt, ska vi älta en jobbig barndom eller något annat och skylla på de för resten av våra liv? När kommer våran tid att våga vara starka och förändra vårt liv. på ett år har ja sett två vänner gått bort, sömnlösa nätter och mardrömmar nu för första gången är jag rädd de är någonting som jag aldrig har varit. Jag har tagit risk efter risk efter risk slag efter slag , slagen som fått mig sväva mellan liv och död sjukhus stygnen som aldrig läkt livet jag aldrig tyckt var jag var värd ska min familj verkligen behöva begrava mig. Om 9 v är ja 21 år gammal ja har varit på sis hela min tonår och till alla er yngre som kanske sitter på ert första sis placering det är inte värt det. Ni kommer klara allt om ni vågar gå utanför er comfort zone. Det är varken roligt eller coolt att ta droger och vara kriminell det är förstörda människor som kommer dra ner er tills ni är på botten, psyket tar stryk och skammen tar över. Jag vill inte längre leva det livet jag har levt jag försöker gång på gång förändra mitt beteende bryta de mönstret som jag har haft i 9 år och det är svårt glöm inte att ingen kommer göra en förändring åt dig ingen placering eller medicin, behandling kommer trola bort vår problematik om inte vi själva gör det. Vi måste erkänna vår problematik och våga be om hjälp. Vi måste göra tvärtom det vi absolut inte vill göra eller aldrig skulle vilja göra i vanliga fall är exakt det vi behöver göra för att förändra vårt beteende du kommer aldrig kunna få en förändring om du inte förändrar ditt beteende med andra ord. Vår erfarenhet och problematik behöver inte vara något negativt det gör oss bara starkare om vi använder det på rätt

sätt. Ge aldrig upp för vi alla kan om vi verkligen vill. Ingen vän skulle be dig riskera vårt liv begå brott som vi kan få fängelse inlåsta utan vår familj utan någon vän det vänder kappan efter vinden. Ensamma inlåst, själv med våra tankar som äter upp oss inifrån, frihetsberövande unga barn bortglömda fördömda stämplade problem barn. Systemet kanske svek oss för längesen men varför har vi så låg självkänsla att vi ska bestraffa oss själva varför ska vi svika oss själva en gång till, gång på gång varför ska vi gå igenom samma sak som innerst inne har sårat oss brutit ner oss skadat oss? Va snäll mot er själv för vi förstjärnar ett bra liv vi är inte sämre en någon annan. Varför ska "vanliga människor" förstjärna ett bra liv. Om mitt budskap går fram vet jag inte men jag hoppas att en eller två tjejer kan ändra sitt tankesätt. Om 4 år vill ja vara färdig pluggad socialpedagog jag vill hjälpa andra som har varit i samma eller liknade situation jag vill att jag har kunnat släppa det som har varit. Ha ett jobb och ett bra umgänge och leva det liv som ja själv vill leva mina framtidsdrömmar är ljusa och det ska era drömmar också vara.

Yikes, förändring var temat.

Klart man förändras, det gör man väll hela tiden.

Jag åkte in på sis några dagar efter min 18onde födelsedag. Jag vet, den suger. Nu är jag 19, yay. Jag har förÄndRAtsssss i guess. Drugs are bad dont do drugs mkay.

Drogfri tho fortfarande kvar i detta helvetes pung hålan. Suttit i vie i 4 månader nu; om det är någonstans man blir självmordsbenägen så är det fantamej i vie på sis. FY FAN vad jag har velat dö här inne. Man sitter ensam mellan 4 väggar hela dagarna, får röka 5 cigg per dag. Fuckhen pain.

Har bestämt mig för att leva ett nyktert liv i alla fall! :)

Hurray för mig, skaffa jobb hurray, leva nyktert liv hurray!

NU ÄR DET DIN TUR!

Bli nykter IDAG för endast 199/månaden !!!

BLOMMAN SOM VISSNAT

Jag föddes i systemet men ändå var de ingen som såg mig eller ens försökte hjälpa.

Att vara ett barn född på ett hvb var som att va född för att misslyckas. Hur kunde alla oros anmälningar förbi gå socialtjänsten .

Fastän polis o ambulans personal beskrivit mitt hem som misär.

Jag var 10 månader och satt enligt ambulans personalen på golvet helt apatisk, full av smuts sittandes bland smutsiga blöjor.

Min mamma blev tagen med ambulans och kvar var jag i lägenheten med en okänd man.

De här är vad socialtjänsten själva skrivit.

Men vadå va dom bara där för att bevittna från alla orosanmälningar hur ett oskyldigt barns liv faller i bitar.

Ska dom ta emot anmälningar o sen dokumentera tror dom att de hjälper, aldrig har dom varit på hembesök eller tagit sin tid att förstå hur de var för mig.

Inte nog med de så ska dom sitta på möten och förneka det jag själv bevittnade dagligen.

De förstörde mig att få min verklighet förnekad av folk som aldrig vart där och sett det jag sett. Finns hur många exempel som helst på situationer där man borde agerat men inte gjorde de..

Soc sket i mig till jag börja knarka o platsa på hvb. Då är de redan försent o har gått för långt.

Fick höra att mitt beteende var "ett rop på hjälp". Vilket rop på hjälp de har stått skrivet i min panna hela livet att behöver hjälp.

Dom sa till mig "Du är 17 med problematik som en 40 åring" o "sis är de enda alternativet finns ingen annan som kommer ta emot dig" "hopplöst fall" svär på gud era ord dom sårar.

Och varför har ni låtit de gå så långt , de är verkligen ngt ja undrar.

De är inte att ni varit ovetandes på soc utan ni har vetat men valt att blunda.

Tror de många som är placerade hade behövt är ett tryggt hem med trygga vuxna runt om, för de saknar många.

Men istället blir vi skickade runt bland instutioner. De är motsatsen till trygghet o de är där de går fel.

Har verkligen försökt hålla mitt hopp uppe men de är svårt, som ett ljus omringat av vindar tillslut släcks det.

De gör ont när jag verkligen gjort allt jag kan för ändras, kanske vilja leva och sluta knarka.

De är som att jag springer med lilla jag i famnen döendes, o bara ber o ber att de ska gå o rädda.

Men tillslut ger man upp, min hjärna är låst på att aldrig ha de bra, fortsätta förstöra mitt liv och dö.

Vet att de kommer bättre tider o allt sånt men de spelar ingen roll, oavsett vad som händer har jag gett upp.

Nu allt har blivit cuttmutt.

Som en blomma som vissnat, jag gråter i tystnad men om jag pratat vem hade lyssnat.

Jag var född för att misslyckas.

Man gjorde mig t poet ahahhahh men håll huvudet högt skaffa framtidsplaner o ngt att leva för så kan du komma hur långt du vill.

XX // <333

X SEPTEMBER 20XX

Detta var dagen jag blev placerad. Jag hade blivit utslängd och levde på chips och alkohol i två veckor. Det enda jag hade velat ha är ett tryggt hem med föräldrar som älskar mig, men det har jag aldrig fått så jag vände mig till drogerna istället. Det var kul i början men sen blev det bara ansträngande och jobbigt.

Först blev det ett akut HVB sen blev det ett jourhem och efter det blev det ett HVB, ingen av de passade mig så jag avvek hela tiden, på det senaste HVBt fortsatte jag ta droger för ingen sa till mig att sluta. HVB personalen visste vad jag höll på med men ändå sa de inte till mig att sluta. Efter en helg när jag hade varit avviken så fick jag reda på att jag skulle bli placerad hos en familjemedlem. Jag hade sagt till socialen att det inte skulle bli bra för att jag ville sluta med droger och ta tag i mitt liv. Soc förstod inte att jag tar droger med vissa i familjen och det inte skulle bli bra, så jag avvek igen. Då fick jag ett sms av min mamma där det stod "det blir SIS för dig". Jag fick panik och slutade svara alla. Jag var avviken i 2 veckor innan jag hamna på SIS.

SIS är det sämsta och det bästa jag har varit med om. Jag mår inte alls bra av att var inlåst och jag mår inte bra av att vara inlåst med folk som har värre problem än vad jag har. Jag har svårt saker för att komma här ifrån och det var ett misstag men jag lärde mig iaf nåt av det. Samtidigt har jag lärt mig att det finns andra vägar att ta än att fly in i droger. Nu är min tid på SIS snart slut, nu väntar jag bara på att soc ska börja göra sitt jobb. SIS har sagt till soc att jag måste ut här ifrån och få vården jag egentligen behöver.

Min plan nu efter SIS är att börja skolan igen och kanske hitta nåt extrajobb. Sen efter att jag är klar med skolan, ska jag ut och resa och åka till platser jag alltid har velat åka till. Min plan är att bli rik innan jag fyller 25 år. Jag har några idéer på hur det ska gå till men om det inte funkar har jag såklart en plan B. Jag vill skaffa familj och leva mitt liv som jag alltid drömt om.

FKN SIS BRE

Sho det här e min berättelse hur jag hamnade på sis (statens institutions styrelse).

Allt började sommaren 2021 då skolgången blev väldig stökig. Jag hamnade med fel umgänge som ledde till att jag började använda droger. Den 27 juli blev jag placerad i ett familjehem i en liten stad. Där skulle jag börja skolan efter sommarlovet. Det gjorde jag. Allt gick bra, jag skaffa många nya vänner men efter några månader började det bli kaos igen. Jag hade BEEF med många därefter taggade jag hem till min baba och soc flyttade mig snabbt igen till ett annat familjehem långt bort. Här blev det knas på en gång. Jag fick inte röka eller snusa och man gjorde mej till en slav där. Jag bodde där i 2 veckor därefter ett nytt familjehem i en annan stad. De va ädi o bo där men de som jag bodde hos hade inte fått information om mig så jag flyttade till ett hvb i en annan ort. De va banger. Där bodde jag med sköna människor men efter ett tag fick jag återfall med drogerna. Det tog inte lång tid för mig att fastna igen. Jag kunde inte gå en dag utan drogerna som då påverkade min skolgång. Jag flyttade därifrån efter 6 månader för att bo hos min baba tills dem hittade ett annat boende men jag taggade o bodde hos min vän under 2-3 månader. Allt gick överstyr. Jag började med tyngre droger och tog 2 överdoser på 1 månad och enligt min soc var jag en fara för mig själv. Jag vaknade upp på sjukhuset efter överdosen o får veta att jag ska till sis. Jag taggar ifrån sjukhuset, blir efterlyst i 5 dagar. Jag vet att jag tänker ädi jag kan brösta sis.

Jag åker till ett sis långt bort. Det har varit ett hyfsat bra ställe för min del. Självklart vill man inte bo på sis men det har hållit mig från drogerna. Jag har börjat tänka att det finns andra

vägar att gå. Idag har jag tagit tag i mitt liv och har fattat vad jag vill. Jag vill leva ett liv utan droger, fortsätta plugga och gå vidare i livet. Mitt mål är att hjälpa unga personer som har problem eftersom jag själv har varit en av dem. Jag har mer förståelse än en människa som har levt ett felfritt liv.

Ta vara på ditt liv. Va med dem som betyder mkt för dig. Livet är mer än droger och alkohol. Det finns alltid en annan väg.//

Jag, ett maskrosbarn

Jag har växt upp bland psykisk och fysiskt våld, fattigdom, alkohol och spelmissbruk och kriminalitet. När jag var liten fick jag lära mig och sno lite här och där för pappa spela bort alla pengar och sen satt han inne och mina föräldrar skiljdes då. Jag fick redan som liten fly hemifrån från pappa när han kom ut på grund av allt missbruk jag fick se. Mamma skaffa en ny kille som använde både psykiskt och fysiskt våld mot mig, min storasyster och mamma. Jag fick helt enkelt inte vara barn, allt jag bara visste var våld, missbruk och att fly. Jag har också varit med om våldtäkt på våldtäkt i tonåren...

Jag började att självmedicinera med cannabis för 4 år sedan när jag var 12 och sen blev de tabletter för det fanns ingen som ville finnas där och lyssna. Det kändes som att det inte fanns någon annan väg än drogerna. Men trots att mamma hade den killen till svin så fick jag en underbar lillasyster som jag kämpar för otroligt mycket.

Jag är en tjej på 16 år snart 17 och det här är min 7e placering på lite över 2 år och min andra SIS placering. På denna placering har jag nu suttit i lite över 5 månader. Det här är bara en bit av min historia men jag har gått ÅP här på SIS, drogbehandling för dem som inte vet, och jag går självkontroll just nu. Jag går även en traumabehandling utanför SIS som jag fått vänta på i flera år, det är tufft och inget jag rekommenderar om du är på SIS just nu men gör det när du kommer ut. Den hjälper mig även om jag dippar i mående. Jag har lärt mig hantera min ångest, mina flashbacks och mardrömmar mycket bättre.

En dag har jag blommat ut och är borta från detta helvete jag levte, bara för 1 år sedan låg jag där på gräset på väg mot döden.

Nu blickar jag bara framåt, det kommer motgångar och det kommer det att göra hela livet.

Straighten up little soldier, fortsätt att kämpa! Vi alla är fighters som kommer att klara de här.

// Mvh

En rund evighetscirkel

Jag går och går men kommer aldrig till ett mål.

Ett mål, tusen mil ifrån mitt hål.

Ett hål, så djupt som ditt öga når.

En tråd så smal som ett hårstrå som försöker få upp mig ur det hål som hållit mig kvar på samma kapitel hela mitt liv.

Ett liv fullt med frågor och osäkerhet tillsammans med hemligheter och fula ord.

En far som inte klarar av att kolla på mig och en mor som inte klarar av att ta hand om mig.

En mormor som alltid försöker finnas där men på något sätt hela tiden kommer längre och längre ifrån.

Tårar till dom fallna släktingarna som förtjänade mycket mer.

En tår och tusen åter.

Ett fuckat samhälle som bara finns där när man inte behöver dom.

En placering och flera åter.

Ett andetag och miljarder åter.

Ett liv och flera efter.

sköt er!

Jag ska berätta hur jag hamnade på SIS.

Första gång jag rymde var jag 15 år. Min styvpappa våldtog mig och att min mamma ville inte göra slut med honom. Jag var på rymmen under en dag sen ringde jag polisen och berättade för de vad som hänt. Socialtjänsten flyttade runt mig för inget familjehem eller hvb vill ha mig på grund av min grova psykisk ohälsa. Givetvis hjälpte det inte att jag rymde, tog droger och gjorde massa självmordsförsök.

När jag fick ett stödboende fuckade jag upp det som vanligt. De hittade mig halvt död i mitt rum och ringde ambulans och polisen. När jag bestämt mig för att sköta mig, kom polisen och tog mig till mitt första sis. Jag skapade kaos där. Jag bråkade och då satt de mig på vie och flyttade mig till ett annat sis. På mitt andra sis, som är vart jag bor just nu, gjorde jag massa självmordsförsök och hade ständig tillsyn hela tiden. Jag åkte till bup fram o tillbaks. Och jag blev inlagd flera gånger. Sen hamnade jag i samma tankar som jag haft innan, jag bestämde mig för att jag skulle sköta mig. Jag ville komma ut härifrån eftersom jag redan slösat 1 år på sis. Detta beslutet kom för ett tag sedan nu och jag fortsätter sköta mig. Jag gör det för att må bättre, få komma ut och åka på permission. När den här sis-boken kommer ut så har jag redan flyttat. Jag längtar.

Jag säger till er: sköt er! Jag vet att det är svårt men kämpa. Och ni, som är ungdom och läser den här boken men sitter inte på sis: det är fucked up här. Rym inte och ta inte droger! Det är inte värt det för du kommer få massa konsekvenser och när du hamnar på sis så kommer du ångra allt. Jag säger det för att jag vill erat bästa.

Jag vet inte vad jag ska skriva men jag vill bli rik

Jag vet inte vad jag ska skriva men jag vill bli rik rikare en alla min svenska lärare och min personal jag vill bli jätte rik men jag vet inte hur jag ska bara bli jätte rik jag ska chenska pengar till väljöranhet jag tror det skönt att va jätte rik för att då behöver man inte tänka på pengar vill också flytta till något varmt land är fett trött på sveriges väder men hälsning till sis personal ifall jag flyttar dem e bäst

Min framtid

I min framtid vill jag ha en gård. Min gård ska vara i södra Sverige och helst i Småland. Jag ska ha ett rött hus med vita knutar, en lagård med djur, en åker med rotfrukter och olika sädesslag. Jag ska även ha fruktträd och bärbuskar och ett växthus med tomater. Jag ska ha en stor gård med betesmark för djuren. Jag ska ha en ko, två grisar, 10 höns, en tupp, en get, två får, en hund, tre katter och en häst. Jag ska även ha 6–8 barn och en fru. Jag ska jobba som svetsare. Jag ska även ha jaktlicens eftersom jag ska jaga djur. Det jag vill jaga mest är rådjur, älg och vildsvin. Jag tycker att viltkött är gott. Jag älskar även mjölk så jag ska ha en mjölkko och friska mjölkfår. Linderödssvinet är en gris-ras jag gärna skulle ha. De tål kyla och ska var utomhus. Bland hönsraser har jag valt Sussex höns, Orpington höns och Brahma höns. Jag ska även ha två tuppar. Jag ska äta och sälja äggen och jag ska föda upp nya kycklingar. Jag ska ha en stor lada för alla djuren förutom hönsen som bor separat i ett höns hus. Jag ska också ha en stor gård till djuren.

Det kommer kosta mycket jobb och pengar men det är värt det för det är så jag vill leva.

Mycket pengar sa man men va de värt det

Allt började för två år sen, de va när jag bliv inbjuden att va med i gäng vilket jag it ville, jag tackad nej men viste aldrig att man inte kunde tacka nej.

Jag gick i en skola där alla knarkade och beknade, jag hade flytta till den där skolan nyligen, jag va emot de dom gjorde men sa igt, när jag landade i skolan och bliv van då kom en grabb t mej o undrade om jag knarka elr dricker då så jag nej då tyckte han att jag va skum vilket jag tyckte att de va han som e de. Efter två veckor hotar man mig att jag ska va med o bekna annars kniv hugger man mej jag tyckte att de va skitsnack o ba de kommer it att hända, jag trodde att de lallade ba men efter de typ i en vecka hade vi halv dag i skolan sen fick vi sluta, jag va på väg till busshållplatsen för att åka hem men då stannade en bil mej o två grabbar drog in mej i bilen jag va skit rädd, då satt jag i bilen o där tog en av dom fram en kniv o hotade mig om jag it beknar kommer man att knivhugga mej då tog jag det mer seriöst o sa ja till de dom sa. Efter det släppte man ner mej o sa att dom hör av säg när jag ska börja, jag gick runt och mådde dålig efter de som hände men hade ingen jag kunde prata med om det, jag ändrades skitmycket efter den där dagen, jag brydde it mej om skolan bråkade ganska mycket med andra i skolan. Efter de hade gått en vecka ringde en hemlig nummer mej jag svarade o då vade dom där grabbarna de sa att en grabb ska lära mej hur man gör allt o berätta mer om det o att grabben är i rece om tio min, jag viste it va jag skulle göra jag fick it gå ut hemifrån då men man tvingar mej, jag åkte till rece o där va en grabb som hälsade o sa att jag skulle följa efter han jag gjorde det tills vi kom till

andra sidan där stannade han o gav mej 10lax jag frågade jag va e de till,då sa han för du kom in o han berättade hur de ska gå till o allt, efter det gick jag hem o tänkte vart jag skulle lägga pengarna o då hade jag på mej dom hela tiden för it nån hemma ska hitta de, efter några dagar blev jag placerad i ett hvb hem som låg två timmar bort från min hemstad då tyckte dom där grabbarna att jag ska it bo i den dör hvb hem o åkte o hämtade mej jag tyckte att de va ganska coolt o leva som dom levde, till slut va jag med dom o då lärde jag känner ganska många i olika städer o fick ganska mycket med uppdrag o jag blev placerad 4gångar i olika hvb o tre jourhem i olika städer, jag fick ganska mycket med pengar kunde göra vad jag ville alla respekterade mej jag kände mej som en drottning, till slut började dom ge mej svårare uppdrag som att kliva o så vidare jag tyckte att det va it ens värd att döda en människa för pengar men kunde it säga nej, dom har som tre personer som i varje grupp som kliver tsm o gjorde allt tsm, jag fick vara med två grabbar dom va tre år äldre.Vi fick ett uppdrag att kliva i Stockholm men de va för överdrivet tyckte jag och sa nej då gav dom mej en som va lite enklare men jag kunde it säga nej till två, när vi va på väg för och göra de, stanade en polis bil oss men då hade vi igt på oss, dom undrade var vi va på väg så där sent o då tog hon vårt personnummer men då tog man ner mej från bilen o ställde massa frågor för jag va efterlyst jag fick åka tbx till mitt hvb med då åkte man o hämtade mej, då fick jag veta att jag kommer bli placerad på sis o dom sa att dom skulle fixa allt sa att jag it behövde åka till sis, då borde vi i en hotell i en månad, o under den tiden fick vi små uppdrag men sen fick vi en som va lite för mycket, men jag kunde it säga nej för dom hjälpte mej, då åkte vi o kliv efter det fick vi åka till en annan hotell o på morgonen behövde vi ta vapnet o transporter de. Efter en månad ringde min mamma o sa att jag kan åka hem o va hos henne men jag skulle it ens få det från dom men då fick jag ett uppdrag i mitt hemstad o då sa jag till min

mamma att jag kan hälsa på, jag åkte andra dagen gjorde det jag skulle göra o sen åkte hem men, där låste mina föräldrar in mej hemma o tog min lur o allt o lät it mej gå ut elr nåt tills efter tre månader, kom fem polisbilar hem det va klockan sju på morgonen o tog mej till ett förhör, då torskade polisen oss och hade bevis o allt men dom hade it tillräcklig med bevis sa jag bli misstänkt för saker, sen körde man mej till mitt sis hem. Under förhöret sa jag igt jag gav it några svar på nåt men det va nån som hade golat allt då tror den där gänget att det är jag som har golat o vill klippa mej men jag har it haft kontakt med dom elr nåt i ganska längre och jag bli omplacerad i ett annat sis hem, efter att jag har bot i sis i två månader fattar jag vad jag hålde på med och hur farligt det va. Jag vill själv it gå tbx till mitt gamla liv, jag önskar jag fattade det innan, innan man gör nåt dåligt ska man tänka en extra gång. Man behöver inte va med i gäng o va med de dåliga för att kunna ha ett bra liv tro mej jag mår mycket bättre när jag bakade från det.

/

Min berättelse

Jag har suttit på 6 boenden på 8 månader, vart på sis för jag tog droger, sömn problem, skolkade, misshandel och psykisk ohälsa, jag var på en jätte bra speciallösning där jag såg framsteg men var redan i kö för sis så de var försent, hade dock fortfarande kontakt med personalerna där så de var en trygghet att kunna prata med nån. Redan innan jag hamna där visste jag att jag kommer träffa folk som är värre än mig. De kändes som jag var levande död, mådde inte bra där, inte ens personalen var bra men tillslut hamna jag på öppet sis här är de hyfsat bra, vill på hvb men sköter jag mig kommer jag ut fortare de vet jag men det är svårt då personal o ungdomar bete sig illa men man måste va lugn, men tro mig om du visar att du är den lugna kommer du ut fortare, de är värt men svårt då jag gjorde så kom jag ut på 1 månad och 4 dagar sen öppet sis. Sis är ett helvete man borde inte placera ungdomar där men då man kommer ut uppskattar man saker mer, undertiden man sitter ska man inte berätta privata saker för nån för personalen kommer skriva de i journalen och ungdomar kommer använda de emot en sen i drama eller gola ner dig, ett tips bara.

Sköt dig hejdååå

Ni kan kalla mig för J

Första dan ja kom till sis så tog 2 personal in mig ja hade åkte 5 timmar i en polis bil så när dom tar i mot mig kände ja av direkt at dom här skulle va skit jobbiga dom ville naken visitera mig direkt o ta piss ja kunde inte pissa så sa en av dom de gör inget vi kan va hör hela natten så va tvungen at dricka mycket vatten så ja kunde pissa o de va en gång så såg ja min vän bli slagen i sitt rum av personal så sprang ja in för o hjälpa han så tog dom ner mig o tog mig till isoleringen o slog mig där inne vred på mitt ben trodde ja skulle bryta mitt benet efter de så springer dom ute en av dom stannar utanför o säger tror du ja är personal inget vet va ja gör utanför jobbet ja har kusiner överallt i din stad då säger ja till han knulla dina kusiner så börjar han slå på dörren o försöker skrämman mig med at han ska öppna dörren ja sa till han kom in om du är man så byter dom personal o när ja kommer ute så säger han till mig o min vän vänta bara så satt vi o skratta vi fik inte ha handen uppe på soffan hade vi de så blev man skickad till rummet personen kunde du inte prata med dom gilla o bråka med oss matten ingen åt så äcklig den är va i ett sis i 2 månader sen flytta ja till ett nytt o hör är de mycke bättre o har varit här i 2 månader o de va slutet av de ja har o säga

Bidrag till SiS-boken

Wla har bott hära i snart 12 månader

Har inte sett familjen på 5 månader

Men allham dullah jag står på mina tå ännu idag

Fuck kv men vill sköta mig

Göra morsan glad nåt som du borde göra

Fuck x fuckx fuckx mbm

BONVOYAGE

Wassuup sharmits jag fyllde 17 år nyligen och jag är tacksam tack Allah för att jag fick fira min födelsedag på sis med min familj och mina systrar än på häktet med plitar hahhah om man är tacksam för sis då de illaaa.

Det händer mycket i mitt liv. Jag behöver prata av mig ibland men inte till statens öron, dom säger dehär är anonymt dåå jag får lita.

Idag min mamma ska komma på besök i tre dagar. Mina två systrar skulle med. Men dom ville inte sista sekund. Dom har vart här en gång tidigare. Och min 11 åriga lillasyster grät så mycket, det var första gången i mitt liv jag fick en inblick på hur jag på ett sätt svikit en närstående. Det kändes faktiskt rakt in i hjärtat. Hon undrade varför alla hennes kompisar hade tillgång till deras systrar men inte hon till sin egna syster. Hon sökte upp hela processen om varför man kan bli dömd. Jag ser henne fortfarande som en 8 åring. Så hon vill inte komma hit mer på grund av att hon hatar dom här taggarna, uniforma personal och känslan av att veta att jag inte kommer åka med dom när dom lämnar. Jag önskar varje dag att jag hade valt familjen över kriminalitet. Dom betyder allt för mig och jag har lovat min mamma att när jag blir myndig skaffa vit jobb och försörja dom på det viset än det andra. Så länge min familj lever kommer ingen att kunna någonsin bryta ner mig psykiskt. För att jag vet att dom finns med mig även om vi är på helt olika platser. Jag är tacksam över min familj och mina två närmaste tjejkompisar som jag haft sen barn och omogen. Ingen som dom och ingen som oss 3 när vi är tillsammans walla. Nu jag kanske blir dömd men det är inte hela världen. Finns folk som sitter livstid just nu, finns folk som har försökt

hitta mat i flera dar nu, finns folk som försöker hitta en krona
nu, finns folk som förlorat ett barn eller en mamma nu. Därför
va tacksam över maten på bordet och taket över huvudet.
Oavsett om det är sis eller anstalt. Vi kommer alla att bli free en
dag och från och med den dagen är det bara du som kan höja
dig upp eller sänka dig till förflutna. Nu jag har svenska
lektion, det var trevligt skrivas av, hoppas ni har dee, må bäst.

Dag för dag för dag...

Allt började väll redan på BB. Jag föddes in i skiten och valde inte den. Den har alltid varit en del av mig och kommer alltid vara det. Jag har redan som bebis sätt folk blivit misshandlade kanske tur att barn inte förstår vad som händer. Men när jag var 5 år förstod jag allt. Jag var nog aldrig som dom andra, jag har fått höra hela mitt liv att jag har ADHD som en pojke för att jag slogs och var utåtagerande. Jag hade aldrig det jag var aggressiv för jag var uppväxt med våld och skrik. Hur skulle jag kunna veta att det inte var ett normalt beteende när det var det ända jag varit med om? När jag var liten fick vi våra bilar och fönster sönder slagna och folk kunde komma in springande med saker i högsta hugg. Någon som valt skiten kommer aldrig veta vad det är att vara född i skiten.

Mina första 5 år kanske var stökiga men kärleken jag fick från min syster kommer jag aldrig glömma. Nu var det 10 år sen och hon är fortfarande min skyddsängel och hjälper mig vad som än händer fast jag själv satt mig i den sitsen. Min mamma hade svårt att ta hand om mig på grund av min pappa. Men hon försökte och det betyder allt för mig skit samma att hon misslyckades. Min mamma har ett nytt liv jag har fått 2 små bröder och hon lever ett "svensson" liv. Pappa sitter fortfarande i skiten och kommer nog alltid göra det.

Soc låste in mig på ett familjehem när jag var 5 år. Det var det som förstörde mitt liv. Jag blev misshandlad psykiskt och fysiskt och blev isolerad från omvärlden var bara i skolan och hemma. Jag rymde när jag fick chansen nu har jag inte träffat den h**an på 6 mån. När jag väll kom ut skaffade jag mig nya vänner och skaffade mig ett liv och ett rykte. Det är svårt att anpassa sig i dagens samhälle folk vet inte vad lojalitet och

stolthet är. Folk tror att de är ghetto och att det är ett liv men jag som vet, vet att det inte är ett liv att leva.

Nu sitter jag på sis, och det är bara att brösta. Jag valde inte detta liv men det kommer alltid vara en del av mig. Ingen psykolog eller soc kommer kunna ta mitt ghetto ifrån mig. Jag kanske inte behöver hålla på med skit men jag sitter fast och kommer alltid att ha det livet i bakhuvudet. Folk måste sluta leka att de har bollar för många av er har inte det ni sitter och härmar varandra och ingen av er vet ju. Och den ni härmar vet nog inte håller. Lämna innan ni sitter fast för då är det kört. Ingen mamma bör behöva sitta hemma och vänta på sina barn varje dag för visa kommer aldrig hem efter att "bara" hängt med sina kompisar. Låt din mamma vara stolt över dig.

Mitt liv är nu omringat av död det är som ett domino spel en efter en efter en efter en efter en

Rest in peace mina bröder och systrar vi ses i himlen <3

Kom ihåg att varje blomma växer i smuts. Och sluta lek ghetto och va den Svensson som många av er är födda att vara. och sluta lek för det är ingen lek. Fuck soc och fuck pliten

Jag vill bara tacka min stora syster, mamma, och mina kompisar
<3

//

Dream or reality

Tänk dig att sitta med hur mycket pengar som helst, bo i ett annat land, bo med folk du älskar o ha ett dunderliv utan problem. Men blir man på riktigt lyckligare?

Sen jag var liten har min största dröm varit att få min mammas kärlek o upplev en normal uppväxt med både min mamma och pappa vid min sida, men det är ju bara en dröm eller hur, jag kommer aldrig att få tillbaka mamma på jorden igen o jag kommer heller aldrig kunna ändra min pappas tankar om mig, men de jag kan göra är att inte följa deras spår o lära mig av mina misstag. Som sagt jag kommer aldrig att få den drömmen uppfylld men en sak vet jag o det är att mina barn inte ska få samma uppväxt som mig.

Lyssna, va rädd om din familj och behandla dom som om de våre guld du vet aldrig vad som kan hända dagen efter.

//Free free G

Ensam.

Jag har suttit på sis nu i 1 år och 2 månader och 4 dagar. Jag har haft vie stora mängder av tid jag har suttit har. Jag har svårt att lita på folk, jag sitter har i dag för jag avvek mycket för att jag gillar att utforska värden som den är. När jag kom till sis så va jag bara 11 år, jag kunde knappas svenska jag hade nyss varit utomlands i England och Tyskland. Jag visste inte ens va sis va för jag trodde det va ungefär samma regler som i England där har dom inget sis polisen kör dig hem till dina föräldrar för man är för ung för att dom ska ta dig. Men har nej direkt till sis like wtf. nu ska jag berätta en rolig sak som er som hatar polisen kanske kommer skratta åt. Det börja så har jag stod utanför SOC jag va osäker om jag ville ha hjälp av SOC så jag börja springa ena polisen sa "jag visste att hon skulle börja springa!" jag sprang och tappa min telefon och gud vet att jag aldrig kommer springa ifrån min fina lila telefon so exakt när jag skulle ta min telefon so försökte polisen hoppa på mig men han missa och slog sig och sprang jag. Det va goda tider. Nu sitter jag på sis drömmer att bli free. När denna boken kommer ut så är jag 13.

//ensamvarg

Ett tragiskt liv.

Hej jag är en tjej som bor på sis, har varit här i två veckor och helt ärligt de är jobbigt att vara här, att man är inlåst kan inte göra nånting om du säger nånting då får jag skit och på nätterna ligger man där och lyssnar på ljudbok och funderar på wtf vad gör jag med mitt liv vad hände med den glada tjejen. Allt började med När min pappa dog jag va pappas flicka det gjorde väldigt ont jag har mått dåligt sen dess och jag försöker gömma mina sårbara sidor hoppar runt på dagar visar att jag är glad men på nätterna får jag äckliga tankar de går inte ens gråta man ligger i sin säng och tänker va fan har jag gjorde för att förtjäna de här när jag va 14 började jag, drack, rökte tog E, jag va bara en vilsen själ sen jag har aldrig haft bra hemma min mamma brukade säga till mig att jag är en hora, jag säljer runt mig att jag har fått för många kukar eftersom jag kom hem kl.08 på kvällen mina syskon hatar mig jag aldrig fått kärlek. Jag har blivit fett kall som människa jag känner inte hur jag mår jag kan må fett dåligt men ändå skratta, jag önskade att jag kunde rädda den tjejen som ville bara ha kärlek, ibland brukade kolla på pappor, mammor som älskar sina barn tar hand om dom, det gör bara ont, jag brukar få ont i hjärtat.

Fjärilen

Många vet ju hur en fjäril går till, först en larv sen en puppa sedan en fin fjäril.

Vi människor är ganska lika, först larv vi är små, puppa vi växer stänger in oss lite mer börjar inte förstå när ljuset ska komma.

Att bli själva fjärilen att bli vacker och må bra bli omtyckt tar ett tag att inse att man är.

Har nu bott på sis 3 månader 2 dagar vill bah bort asså man att sköta sej lönade sej, bor nu på öppen avdelning där jag har båda vänner och mer frihet.

I början jag var katastrofal o bråkade mycket med ungdomar och personal jag förstod inte riktigt varför jag var här jag tänkte bara att jag hade varit ren och att jag skulle ut, men efter ett tag började jag vänja mej, inser fof knappt varför jag är här men försöker göra det bästa av det, asså vet att de e tufft och man bah vill bort ifrån allt men destu mer du sköter dej destu snabbare kommer du ut.

Har insett hur mycket jag sårat min familj här asså, 3 samtal om dagen 10 minuter det räcker inte asså är inte meningen att man ska komma nära sin familj igen? Jag har vart fuckd upp men slutat med droger o allt, jag fattar att man vill röka sitt hasch o så men är det verkligen värt det? Vill du att din mamma ser dej på sis? Dina syskon? Detta e inget skönt ställe att sitta på asså.

Man vill bah komma ut när man sitter här tro mej.

Men jag e glad, kommer snart här ifrån, kommer komma ut t
min familj vänner och djur.

Och t er som sitter här tro mej, är den bästa personalen.

//

FRAMTIDSPLANER SIS BOKEN

Hej mitt namn är Lill

Jag är en 17 årig tjej som just nu sitter på sis. Jag ska sitta hära i 1,4 år så snart jag e fri från helvetet.

Jag sitter för jag tog lagen i egna händer, jag tände på min våldtäcksmans hus, de fuckt men jag tycker de heeeelt rätt.

Mina framtidsplaner är suddiga sanningen, Jag vill bara leva life o va fri men de svårt när myndigheterna är i nacken på en.

Jag vill bara bli av med alla myndigheter o softa me familjen men de svårare än så. Jag vill ha ett stabilt liv med trygghet och lugn men när man har gett sig in i leken så får man leken tåla.

Fatta o ha värsta villan me hund o barn, fett skönt jao. Men aaa mina systrar o bröder jag önskar er alla lycka i livet free oss puss o kram lill

Ghetto bitchen

SHOOO mina fkn brams jalla da låt oss berätta min bakgrund. Allt börja med att det gick från en liten söt flicka till en ghetto prinsessa, det börja med att min storasyster blev omhändertagen av soc, hon försvann ba så. Sen efter de hade jag ej så mycke kontakt med henne vet ej varför. Sen börja jag hänga med dåliga människor, börja rymma hemifrån. Sen börja jag röka cigg det gick från cigg till droger, efter det börja soc hålla på mot mig börja prata med mig ba så. Sen blev jag placerad På ett familjehem men min morsa tacka nej. Sen efter ett tag fick jag LVU och blev placerad på ett HVB i en stad. Men var på rymmen typ en vecka sen hitta polisen mig hemma. Kom dit typ efter 2-3 timmar då var vi framme. Det var chill sådära men sen tillslut jag orka ej mer dom så jag börja bråka, slåss med alla som bodde där. Börja rymma därifrån också, börja röka på. Sen efter ett tag blev jag utskriven därifrån. Fick ha LVU i hemmet typ en månad. Jag va glad o så. Sen hade vi soc möte o då fick jag reda på att jag skulle till SIS då jag ba NEJ mitt liv är över. Jag va på kö till SIS i typ en månad, då börja jag verkligen KAOSAAAAA. Jag börja rymma till andra städer och så börja baxa ogrejer, börja göra inbrott. Var typ borta hemifrån 1vecka, sen åkte jag in till akuten för jag låg hög i mitt blod. Sen efter typ 6-7 dagar knacka min soc på och sa "vi har fått plats nu", börja gråta lite men sen sa jag bara "okej när ska vi åka" då sa han "börja fixa dig och packa så ska jag prata med din pappa sen åker vi", så jag ba okej. Sen blev jag klar med packningen så kom min soc in och sa "är du klar?" så sa jag "ja jag är klar bre", sen han ba kom vi går, jag ba nej bre låt mig säga hejdå till mina vänner och kusiner, han ba nej jag ba joo bre nacas. Sen han ba okej, sa hejdå till alla osen åkte vi tog typ bara 50min typ vi va framme. Vi gick in jag lämna mina grejer, lur, airpods, och fler grejer. Sen gjorde dom nakenvisitering och

urinprov, sen ställde dom frågor. sen vi är klara vi går till avdelningen då sitter alla där o stirrar. Sen börja prata med dom där oså, sen efter typ 1-2 veckor börja vi klicka, sen gick det ett tag så kom nya folk hela tiden typ, bodde då på akut/utredning då. Min utredning gick typ 3-4 månader sen va den klar o fick svar, såklart fick jag fortsätta på SIS. Var akutplacerad typ 2-3 månader. Sen fick jag plats på ett ställa då, flytta från akut till behandling, har bara bott här 5-6 dagar och bodde på akut i 6 månader.

Jalla sköt er där ute ni vill ej vara på sis i typ flera år/månader. Droger o sånt skit hjälper ej dig ut genom allt, tänk på dina vänner/familj. Gör din mamma stolt. Jalla da låt oss gå vidare med detta vi ses mina

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG`S

FRÅN GHETTO BITCHEN

Från botten till toppen

Hej jag är en tjej från ***** på 14 bast.

Jag har varit lite överallt på 9 jourhem.

Det första stället som va bra tog SOC mig ifrån.

Sen dom sätter mig på SIS.

3 timmar från min hemstad.

När jag kom hitt jag bara VAD FAN E DETTA.

Men nu jag har fått hjälp att sköta skolan.

Visst man saknar sina vänner.

Men om man sköter sig då e du ute om max 3 månader.

De finns personal som kan tappa kontrollen.

Men de e ungdomarnas fel också.

Jag va den som aldrig trodde att jag skulle hamna på SIS.

Men jag ser ju var jag är idag inlåst på ett FUCKING SIS.

Min utredning har varit klar i typ 2 månader.

Min SOC svarar inte när jag ringer hon.

Jag har fått se mina syskon rädda för att jag skadat mig själv på olika sätt.

Imorgon ska jag på behandling.

Jag ska vara där på väntan till familjehem.

Men de jag vill säga är:

De finns motgångar men också framgångar men i slutet hur dåligt de går finns de alltid ett ljus i slutet som kommer visa dig vägen till din lycka. Jag tror på dig, sluta aldrig kämpa inlåst elr inte kämpa ändå

// Bruden från ***** ♥🍷

'Hej g... a... tjej

Hej de här i min berättelse hur jag hamnade på sis. jag va hemma, allt va bra sen de va 1 vecka innan sommarlovet jag fick 3 anmälningar av sos att jag vill inte va med min mamma och att jag tar droger och att min familj slår mig o massa saker, sen dom utredde mig den 13 juni fick jag 4 till anmälningar om samma saker men denna gången va de min farbror som anmälde men socialen som jag e på dom gjorde inget, sen de gick några månader augusti va de vi skulle börja skolan sen allt va som vanligt. september den 1 de va morgon jag hade idrott min mentor kom hämtade mig och sa någon vill prata med dig, jag sa vem e de, sen han va tvär snäll han sa till mig de e socialen, sen jag tänkte va fan gör dom här, sen jag gick till dom, sen dom sa till mig vill du följa med oss till din familj hemma, sen jag sa nej, sen dom sa men du kan följa med o kolla, sen om du vill inta va här du kommer tillbaks sen, jag sa neej sen dom sa ok, sen jag sa till dom vänta jag ska på toa, jag sprang till bussen jag gick till mina kusiner, sen min farbror sa till polisen att jag va hos min kusin för han såg mig, sen polisen kom hämta mig sen alla gråt jag va arg och gråt för jag tänkte på min mamma o min familj, sen efter dom körde mig till HVB HEM, sen de jag hade kontakt med min mamma i smyg från sos, jag o min vän gick i varandras rum och ringde min mamma, sen de gick 1 eller 3 veckor, sen socialen kom igen, dom säger du ska till sis, sen jag sa till dom varför, dom sa för du har kontakt med din mamma, jag ser dom ta in mina saker från mitt rum, jag kastar bordet på henne, jag springer tar mina kläder låser mig in i rummet hoppade ut ur fönstret sprang in i skogen, min kompis hämtade mig, jag va efterlyst i 6 eller 7 månader den januari 14/1 2024 polisen hittade mig i min kompis bil dom tog fast mig körde mig till SiS så nu 2024 e jag kvar här och

innshalla jag går hem.

Va stark livet... de kommer va jobbigt men du klarar de.

Jag väntar tills jag kommer till .

Igen?

Hello bitches! Mina fucking bröder o systrar jage tillbaka för att skriva i sis boken 2024 så ni vet jag har skrivit på 2023 oxå hihhi...

Anyways, jag är tillbaka nu igen hmmm wtf va äre som får mig att komma tillbaka om om om igen lakk hur?!....

JO, girls and boys de är så att hos mig finns de ingen konsekvens tänk o de leder till bara problem både för mig och andra i min omgivning, ahahaha vet ni va jag säger varje gång jag placeras på sis jo "jag svär jag har lärt mig av mina misstag, kommer aldrig göra om de bara du flyttar mig" o de säger jag till min soc varje gång haha man tror hon litar på mig efter jag "lurat" henne typ 75 gång.

Aja denna gång säger jag inte att jag ska sköta mig bla bla sen inte kommer göra de, för de dags nu jag måste ta tag i mitt liv o börja ta hand om mig själv, jag förlorat många som en gång stod vid min sida o inte pallar me mig längre, De dags för mig att börja lära mig hur en riktig kvinna är o sånt, lyssna om du blir erbjuden att få den hjälpen som du måste ha för att förbättra dig själv ta den hjälpen då, för du kommer lära dig mycket av de, o va tacksam för den hjälpen du får o börja ta tag i ditt liv för de finns grabbar o tjejer som inte kan göra de längre o de har misslyckats, gör dig själv en tjänst och hjälp dig själv. // free free

Min berättelse (2)

Det var kallt och hon tänkte vart fan har jag hamnat. Hon sitter på en trotaren mitt i natten helt borta vet inte vad hon ska göra kan inte gå hem för det kommer ta minst ett par timmar hon tar drogerna för dämpa ångesten hon orkar inte mer hon sover på gatan när hon säger att hon sover hos vänner. Hon har fallit längst ner i fällan hon kan inte längre komma upp hon ville inta ha hjälp hon har inta längre kontroll över sitt beteende hon är mer och mer aggressiv hon vill inte vissa känslor och känner sig svag hon visar sig kall fast hon vill bara skrika "SNÄLLA HJÄLP" men hon är rädd att ingen vill hjälpa hon. hon är inte värd hjälp hon får hjälpa sig själv hon MÅSTE ta hand om sig själv det finns igen annan som kan hjälpa henne är vad hon tror hennes ångest hennes sorg hennes aggression hon kan inte kontrollera då hon inte kan kontrollera sina droger heller för hon måste sänka sitt mående till den graden hon inte känner något alls. Hon vill inte leva i smärta längre hon vill bara känna att hon mår bra hon känner sig inte tillräcklig för denna värd hon vill vissa att hon är stark när hon är svag. Hon vill kunna hjälpa sin bror och sin mamma men hon klarar inte av det hennes mamma har för mycket krav hon måste göra för att äns känna att hon är älskad men hennes bror är det hon lever för han räddar henne fast han inte vet det hon skulle döda nån för sin bror hon tar droger för att överleva för honom fast det är fel tycker hon det är rätt bara för att skydda hennes bror kommer hon göra allt till och med om det är att hon hamnar i fängelset så gör hon det hon skulle döda nån för han hon skulle göra allt bara för att se han glad bara se hans leende gör henne glad för han är glad hon vill att sin bror ska va glad osv och hon bråkar med dom han bråkar med hon slår dom som är yngre som bråkar med han bara för att vissa honom att hon finns där för honom osv

hon kommer alltid göra allt för sin lillebror hon vill inte att han ska leva i denna hemiska värld som hon uplevt hon vill att han ska se värden på det sättet man gjorde när man var liten inte att hennes storsyster är fast i droger inte att hon kanske dör som deras pappa på grund av droger men jag lovar min lillebror jag ska sluta ja ska sluta för din skull.

Om jag

om jag bara fått en bra uppväxt

om jag fått må bra

om jag fått vara mig själv

om min SOC kunnat svara

om jag inte gått fel väg

om jag inte gjort dåliga val

om jag hade fått hjälp

om jag bara lyssnat

om jag bara varit den lugna, roliga, snälla tjejen

om jag bara varit lugn när polisen varit där

om jag inte hade rymt/ flytt

om jag inte varit där ute just den dagen

om jag inte varit på fel plats

om jag inte låtit folk göra vad dom vill

om jag bara skrikit

om jag inte kämpat emot

om polisen inte blivit fysiska

om jag inte satt alla i problem

om jag bara hade ändrat allt detta

jag önskade att jag gjort andra val där och då men gjort är gjort

Nu ska jag bara tänka framåt så kommer allt säkert lösa sig

Jag hoppas ni alla mår bra puss

Tjejen som hamnade snett (: <3

Sho alla mina systrar.

Sho alla mina systrar. Så detta är min sis berättelse, jäni jag va 12 år när jag började typ skita i allt typ med skolan och allt men de va också för jag blev misshandlad av mamma den tiden. Scary oooo nej men seriöst jag började prata med skolsköterskan desto mer jag snacka me hne desto mer kom ut och då visste jag it va soc va. Skitsamma. Efter nå dag var det nån soc som kom till min skola och körde mig enda ner till en stad och jag är ju från en annan stad, det tog 8 timish dit. Bror vem palla sitta i en bil 8 timmar mannnnnnnennnnn osen flytta jag till en fosterfamilj. De va skumt för jag va skyddad av mamma, så jag va tvungen att hitta på ett nytt namn, tf tänkte jag man gjorde mig till en amerikanare :x anyways efter några veckor kom jag in i skolan, lyssna de va g..., asså största import skolan bara blattar och jani man känner sig typish hemma, och då du vet man blir ju bekväm me folket, jag började hänga med en guzz, vi hade rast och satt på en bänk, Hon tog ut en rund sak och såklart att man undrar va de va, Hon sa de va snus och jag kollade på henne snus? Hon dog av garv loooooo bahahahah men skit samma deva velo ice cool, mannen de där va tjock äckligt jag spydde flera ggr asså de va knassss brorsbrors sen dagen efter började jag röka snusa och vape, jag va ba 12 år, sen slutade jag men nu kolla this bitch mannen de 2023 kan ej sluta me de gagagag. Jag började må så dåligt, Jag avek sen fick jag flytta hem efter 3 månader. De va sommar när hela mitt liv förändrades, jag fyllde 13 år då men jaja, jag började bli typ en hora men it japp fattaru?. De fanns dem grabbarna jag alltid va med och här jag säger grabbar de grabbar. Dem fick röra på mig. Min gött mina bröst fast jag ville it men man kan it säga nej för de typ som o bekna , om du börja sälja du kan it gå ut från de... fast du vill. Vi hoppar lite fram nu, efter jag fyllde 13 så kom jag hem från stan och

mamma fuckade up mitt liv och allt, när jag kom hem så bråkade jag och mamma grovt. Asså de känns som om de va igår. Och till slt så orkade jag it nå mer så jag började skrika tbx till hne, jag fick hne ut från mitt rum. La en stol vid dörren så it mamma kunde kom in. Och hon skrek öppna dörren jag sa nej, såklart. Och det fortsatt så ett bra tag, Sen sa jag till hne att hon ska sluta för jag har en kniv i mitt rum, hon trodde att jag skulle döda hne, Hon frågade de, jag sa nej jag kmr döda mig hon blev tyst och sa att jag it mår bra hon ringde polisen oa den kvällen va knas sen man tog mig till en annan stad, allah de va som sis, jag bodde i ett fosterfamilj me några andra ungdomar, efter 9 månader så började jag avvika för palla va där nå mer. Sen soc flyttade mig till mitt första hvb. Dem ville att jag skulle få hjälp. Jag kom dit, de va tvär najjjjjssss låååååå. Efter nån månad kom soc och ville snacka med mig och de gick ju bra men sen sa dem att jag it får åka hem allahhhhh bahhaha du skulle ba va där wallah, de blev knassss, palla berätta allt men jag hotade dem och tog sönder deras bil sen kom polisen och tog mig till bup i stan, sen soc sa till mig att jag skulle flytta till nån hvb i en annan staed, bram de va 12 tim hemifrån, Bästa staden, bästa hvb wallah, sen efter 6 mån fick min pappa reda på vart jag va för jag va på nån skärdgårdfest ellr hur de stavas, de va nå rapar aja men de va en dag de va solit va me några ungdommar från hvb, personalen ville snacka med mig sen sa dem att jag måste dra härifrån jäni på ett snällt sätt för soc vill it att jag skulle stanna där, dem tar mig till en annan stad, bodde där 1 mån, tvär tråkigt. De va en fosterfamilj bv, aja bråk hände personalen kom och brukade va me mig, jag hade en vän som bodde i en annan stad, han bodde också i hvb men han rymde så kom han sen tog personalen mig till stan sa att jag skulle ba köpa något sen såg personalen oss bahhahahah vi tog russsssshheeeennn wallah vi sprang runt i 1 tim sen vi chaillade i en bil bolisen kom slog ner mig bahhah aja sen va jag tillbaka hem till fosterhemmet men sen personalen

gick ut för att röka sen jag gick ut från kök dörren sen hör jag
nån viska mitt namn och de va s..., bror de va tvär skumt för vi
tänkte samtidigt att gå till varandra, jag gick ut perfekt i tid, vi
sprang till stan och de tog typ 15 min vi va framme sen drog vi
till en stad, va me några sen tagga vi till han 30åriga vär i sööl
elr va de heter, de första ggn jag rökta zutt wallah bahahah
men de va najs men jag blev it på verkad så snabbt, jag rökte
bång och zutt asså jag maxade sen tillslut blev jag hög, wallah
bahhaha qefter 5 dgr hitta dem personalen mig, dem va jätte
oroliga men idgaf men nu fattar jag vrf de va de. Jag sov i
fosterfamilj sen visste jag att jag skulle till sis, den natten gjorde
mig orning, fixa mina fransar allt, sen somna jag kl 6 sen vakna
jag me att de va poliser framför mig sen dem tog mig till
polisstationen sen till nåt annat ställe. Sen började jag se några
byggnaden tänkte omd bror vad e dehär. Sen vi gick in till
byggnaden, de första dem gjorde va o ta min snus dosa sen sa
dem att de är tobak och nikotin fritt bror min blik från inget
till.. jaja du fattar säkert men efter några 5 dgr fick jag vie omd
sämsta du kan ha i sis tvär tråkigt wallah men nu får jag ial
avdelnings tid, brunsh, lunch och middag. Efter 2 månader där
jag har mått dålit och allt ba gud vet så fick jag "låst behand-
ling"

Mhm de va tråkigt å höra de men ibland tänker jag de ksk är
bra för mig.

Tack att du läste, tack för alla personal som är med mig och
som får mitt leende komma tbx, XOXO <33

Shoo bre

Jag heter xxxxx och jag kommer från xxxxxxxxx jag är 12 bast och sitter på sis. Jag hamna har när jag va 11. jag har sittit inne i 1 år 2 månader och 13 dagar, det är jobbigt ibland för man träffar många ungdomar som kommer å flyttar men man är kvar. Jag vet inte när jag ska flytta. Bror för att vara ärlig så vet jag inte vad jag ska skriva, jag kan säga jag har aldrig rört droger eller alc eller jo kanske nån gång men jag har aldrig fastnat på det. Du som läser detta jag vill att du ska veta en sak "its you and your soul against the World".

Vad händer efter sis undrar ja?

Låt oss gå på saken direkt, okej jalla allt började 2019 där jag då börja bråka lite i skolan, med familjen o allt men i alla fall sen 2020 börja jag bråka mycket mer än förr börja också hänga med äldre som höll på med lite grejer, sen fick jag ju såklart soc i mitt liv då blev det ännu värre ska jag säga till dig. Jag blev placerad på ett familjehem med sol men jag flytta inte dit även fast jag var placerad där, sen tog dom bort den placeringen där. Det gick några månader sen hade jag dom om att jag skulle flytta t ett hvb samt fick lvu samma dag, så polisen och mina två soc kom hem till mig och ville att jag skulle flytta t hvb men såklart öppna jag inte dörren jag vänta ett tag tills dom gick, sen tog jag hissen ner till källaren o sprang till bussen som skulle åka till min morsa så jag hoppa på den o börja åka, jag var framme börja prata med min morsa om denna grejen som hände. Ingen hade berättat till min morsa om vad som hade hänt o så. Var på rymmen i typ en vecka, då var det verkligen kaos där o då, börja hänga med folk som gjorde lite värre grejer än dom andra, börja ta droger, börja misshandla folk hit o dit. Sen hitta ju polisen mig så jag var ju tvungen o följa med, så jag gjorde de, va på mitt hvb i typ 3-4 månader sen blev jag utskriven från hvb för dom palla inte med mig för gjorde verkligen dåliga saker där som man inte borde göra, men i alla fall. Jag hade lvu i hemmet i 1 månad för jag väntade på plats t sis. Innan jag hamna på sis så gjorde jag verkligen saker som jag inte borde ha gjort t.ex. droger, misshandel, ett inbrott hihi, rymma mer. Allt detta hände på mindre än en månad, sen kom ju den dagen jag åkte in på sis i februari 2023 och det var inte så roligt och åka till sis med sin soc, men i alla fall, har bott här i 1 år flyttat 3 gånger asså inte ut från siset jag mena flyttat tre gånger på detta siset, från akut/utredning, låsbehandling sen till öppet sis.

Gör inte om misstag de kommer kn***a ditt liv, lyssna på vad
din mamma säger, gör ej dumheter, du kan bättre än vad du
tror, jalla hejdå

Va sägeru

Va sägeru

Ja sitter SiS suttit 9 månader. D ädi hära men vissa personal är h-ungar men grabbarna hära gör det roligare.

KPX hjälper mig mycket. Sen min broder X är en riktig g Wla bakom galler

skriver våra rader som det vore en lektion

men jag muckar snart så d ädi

men i framtiden ska sköta mig

skaffa familj osv

om du vill tiden ska gå snabbt ha idrott

spela pingis, fifa eller nåt

wla d hjälper

VÄG IN VÄG UT

Yo yo jag är 19år. Jag har haft tuff barndom där jag hade föräldrar som har varit väldigt stränga och strikta jag har upplevt misshandel och jobbig barndom där jag inte fick ha vänner, får inte gå ut inte ha tjejvänner osv. I klass 3 var jag mobbad av hela skolan och andra grupperingar upp till klass 9 där jag har bråkat med allt o alla, slåss var mitt ända språk som jag trodde skulle lösa problemen, men de löste ingenting, alla var på mig och fick mig igång att jag ska slå den och den för att skaffa mig mer problem i alla fall. Då flyttade jag runt bland olika städer och gick i olika skolor och på de andra skolorna så slåsdes jag och då fick SOC problem där jag behövde träffa dom varje vecka för o hålla koll på varför jag har bråkat, jag fick behandling av soc. Senare så ville dom flytta mig hemifrån men jag gjorde mitt bästa för att inte flytta och hittade på flera ursäkter, samtidigt blev mina föräldrar väldigt arga o straffade mig med slag varje dag jag kom hem för de var rädda att SOC ska flytta mina systrar och mig från familjen.

Efter de så fick hela min familj flytta från staden för SOC fortsatte, Jag flyttade till yyyy sen tillbaka till där jag bodde i xxxx och där fortsatte problemen, jag fick över 10 elevassistent-ter under mina år på grundskolan och hade jätte mycket problem, alltså jag var som en helt inlåst person utan nån aning om vad som kommer att hända mig imorgon eller hur imorgon kommer vara, det ända jag vet att jag ska till skolan o tillbaka hem. Jag hade försökt hitta jobb för att jag ska kunna köpa kläder till mig själv som alla andra hade för jag var väldigt avundsjuk på andra för deras kläder var väldigt fina, iallafall jag fick jobb i livsmedelsbutik där jag jobbade svart och tjänade 40kr i timmen fick slita ihjäl mig och blev lurad av butiksägaren, ändå fortsatte jag efter allt jobb så fick jag inte ha peng-

arna av min pappa, de va han som tog alla pengar, han tog varenda krona från mig. Jag fick drömma om skor om kläder, jag har haft samma kläder från secondhand i flera år. I alla fall början av gymnasiet så ville min pappa bygga ett hus i mitt hemland och då fick min familj vara snåla och fick en måltid varje dag efter allt byggde vi vårt hus.

det är då min pappa börja resa för att han låssades jobba utomlands, i slutet av allt så var min pappa otrogen mot min mamma och tog all hennes pengar för att spendera på hans nya fru och sket i oss helt o hållet, min pappa hade hållit på med andra bruden i 2 år, tillslut torskade jag han när jag såg olika konstiga sms på min pappas lur. Då sa jag till morsan, det är då ingen litade på mig och jag blev slagen av pappa för att han säger att jag ljuger, iallafall dagen efter så går min mamma till pappas bil på morgonen och då hittar hon en annan mobiltelefon och såg allt på den, det är då mina föräldrar blir skilda och pappa reser till Libanon och gifter sig med bruden han hade träffat, efter det blev mitt liv misär, jag kände frihet som jag inte hade på 16 år, det började med att skolka från skolan, kom aldrig till skolan, då blev jag avskriven från skolan.

Efter det så träffade jag en kille i tåg på vägen till en annan stad, vi växlade snap, han var väldigt skön, vi klickade bra, i alla fall sommaren 2022 så träffa jag han på en festival då frågade han mig om jag ville tjäna snabba pengar och jag hade stort behov av pengar eftersom jag hade sökt så mycket jobb men fick aldrig, I alla fall jag sa till han ja, då sa han till mig kom, så jag gick med han till en lägenhet där det var flera personer och många tjejer som röker på och slajfar. Den här killen som kallade mig för kusin visade mig 100g slajf och 50g röka och sa till mig att jag ska sälja det, och jag tänkte shit vad ska jag göra med det här och då de börja med en kund till mer och mer tillslut sålde sålde jag flera häggen och började tjäna pengar.

De blev mera pengar än vad jag hade tänkt mig efter jag börja köra själv och allt det nu jag flyttar hemifrån och hyr lägenhet och bor själv osen så började jag röka på slajfa o skit hela sommaren 2022, det var väldigt sjukt, jag va igång mycket, hade mycket kunder, var vaken 24-7. Det var live, alla bah kontaktar mig från ingenstans och vill köpa i stan alla frågar om slajf, det va kaos och sen hyrde jag jetski hela sommaren jag softade med vänner åkte runt olika hotell i stan, asså det är fina minnen.

Men allt kommer att ta slut en dag, det var så att jag kände några brudar i stan, så jag och en brud bestämde för att träffas på hotell, och så senare efter det bor tjejen hos mig ganska länge och senare med de fortsätter jag med o sälja och så hon hade kontakter i stan med folk som ville transportera flera kg hasch, de fanns ganska bra pengar så jag kunde göra det och lämnar allt bakom mig för dem här pengarna. Iallafall hon stannar hos mig, jag gör jobbet med transporten, jag va på väg upp i Sverige, jag går av i tågstationen, flera polispatruller rullar in och frågar mig vad jag heter jag berättar mitt namn o bom jag blev tagen med allt, va häktad och bruden som jag litade på hade tagit väldigt mycket kläder och pengar från lägenheten och nu vet ej vart hon är eller vart mina saker och pengar osv är, och nu är jag på sis har suttit i 1 år, har några månader kvar tills jag muckar.

Tackar gud för den här läxan som jag fick tidigt i livet, för annars det hade varit värre och ja det it länge jag sitter men kan säga att sälj aldrig friheten för skitsaker för det är inte värt när jag tittar tillbaka på allt, ja ja mycket pengar osen vad är det som får dig o bli glad när du förlorar din frihet, ha dina bröder/systrar mamma, dom är mer värda än så.

Jag har nu bättre insikt på livet, jag ska göra rätt för mig och familjen, soc erbjuder att hjälpa mig med livet när jag muckar jag

kommer att starta från nytt och till alla er där ute, soc är bra om du kan använda rätt sätt för o prata med dom och försök och uttryck vad är det du behöver och dom MÅSTE ställa upp och hjälpa, det är deras jobb. Ha den här tanken i livet framöver (:så länge jag står på mina ben så kör jag hela vägen o kommer jag att Drifta:). Jag kan inte säga mer än tack till alla mina personal speciellt , ni vet vem nie, Och min fina mamma och mina fina systrar, jag älskar er och kommer göra allt för er.

Tack för din tid hoppas du kan göra förändring min bror eller syster som läser, det finns hopp om du kräver de.

15 år pojke

let me tell you my story I was born

I'm just a stranger in the city, my dream was to play football
and suddenly

It all switch to music, my dad I'm sorry you didn't like this

Just like a joke I started singing God is good I met Mr J he
supported me although

There were some people who said I'm not talented others
haters said I got EGO

Who's gonna like like him, I got myself faith that

Someday I'm gonna make it cause God is the provider now I
make my paper and

Bless my family, sorry to all those who laughed at me when I
was a nobody so

Never give up don't give up cause god is watching you. Don't
give up hustle

everyhow, I remember mama told me my boy humans have no
good in them

they'll laugh with you at your face when you turn around, they
start talking shit

about you never hold a grudge in your heart pay bad deeds
with good deeds

pretend you don't see them and you can't even remember it's
what scriptures

say, I put God first with, prayer then suddenly I met my sister
from another mother

Miss X thank you my friend for you love me and you support
me I love you too

Shout outs to my friend I got love for you

tell them we passing by like hands in air

I know life is journey and I'm not there yet long way to go but
at least I find it

better I have a place to sleep and got food unlike before. I used
to work. Ghetto with my lamp summer to

winter the sun and rains all on me now I make my paper and
bless my family that

is all I got. Jag gömmer aldrig vart jag kommer ifrån hela livet
har varit fattig dom

pratade om mina kläder jag kunde bära allt jag ägde. that is
short story about my

Life

Jag finns även fast du inte ser mig.

Jag är en tjej på sis som fortfarande kämpar för sitt liv, oavsett ifall man ser mig eller ej. Förlora min mamma i väldig tidig ålder och har fortfarande inte insett hur låget verkligen ligger till, jag drömmer och ser henne varje dag hela tiden, hon är med mig överallt. Jag och mina syskon blev lite senare därpå placerade på familjehem. Jag, min Tvillingsyster och min lillebror, vi har alltid haft en fin relation och alltid stöttat varandra. Idag fyra år senare har vi inte någon vidare kontakt med lillebror, som verkligen tar sönder oss, han är så liten fortfarande och förtjänar bara kärlek och sina syskon och sin pappa! Sen har vi min Tvillingsyster, tjejen med ett hjärta av guld, hon vill ingen något illa och bara älskar alla, soc tog oss ifrån varandra för en månad sen och det första gången någonsin vi är ifrån varandra, är man tvilling då kan man förstå hur tufft det är, annars föreställer man sig det antagligen, men idag en månad senare har det så klart lagt sig lite men helevte vad jag saknar min tvillingsjäl, jag är helt ensam utan henne även fast jag har folk runt mig, ingen kan ta den platsen ifrån mig. Och att drogerna kunde ta på oss och vår relation så mycket, drogerna förstörde så mycket och tog mig ifrån alla. Och min älskade pappa, Pappan med de finaste hjärtat han med, han gör allt han kan för oss, alla gör misstag, men han är fortfarande den viktigaste personen i mitt liv, han har gått igenom mer än vad jag kan föreställa mig, han är hela mitt liv. Hela min familj är mitt liv, vi har en helt annan relation till varandra en många andra har.

Men slut på snacket om familjen och så går vi över till mitt SIS. Haha trodde Aldrig att jag idag skulle sitta här och säga att Sis är de bästa som hänt mig, människorna här har fått mig tänka annorlunda och fått mig och inse att hjälp är viktigt och

värdefullt. Personalen waw. Min kp Lena, hon har verkligen gjort allt för mig här inne, hon har stöttat mig och visat mig att världen faktiskt inte behöver vara så tufft, man kan ändra på mycket och själv styra hur det ska vara. Lena är en person med alltid ett leende på läpparna, alltid glad, och alltid sprallig. Hon är inte på jobbet för pengarna eller för maktmissbruk, utan hon är här för oss, för oss ungdomar och gör allt hon kan för att det ska gå bra för oss, behöver man något kan man alltid vända sig till henne. Så många gånger jag bara velat skrika ut all ilska och sorg men har fått en av hennes kramar och sen känt mig lättad och trygg. Hennes famn är alltid trygg och varm. Så där med vill jag bara tacka Lena för allt hon gjort för oss allihop! Kunde inte önskat en annan än henne. Tack! Alla vår personal är heeelt sjuka, fast på ett bra sätt såklart, helt flippade haha, så tack till er alla för ni gjort min resa till något kul och tryggt.

Min dröm nu efter sis är väldig enkel egentligen, Fixa lägenhet, plugga, jobba och myckeet hjälp med trauma osv, jag ska vissa alla som en gång inte trodde på att jag skulle klara av det, jag ska vissa er alla att jag och min familj inte knäcks för något, ibland soc står där med ett spö och låser in dig så fort ett misstag gör och jag hoppas av hela mitt hjärta att soc snart också kan se min vilja till de här.

Nu får det vara slut på detta och jag säger bara ta hand om er! Ni förtjänar såå mycket mer än vad ni tror.

//jobbiga typen typ<3

Tonåring på 18 år

Jag är en tonåring på 18 år och har spenderat minst 4 år på sis. Det började med att det var mycket problem med familjen och i skolan sedan jag var 11 år gammal, jag bråkade väldigt mycket om onödiga grejer och begick brott så jag fick massa orosanmälningar hos soc. Jag blev skickad till ett fucktup hvb hem i L där jag rökte mycket zutt och bråkade med många personal och ungdomar efter det blev jag skickad till ett annat HVB hem eftersom jag inte skötte mig där jag hade det ganska bra i 1,5 år i det nya HVB hemmet tills det kom en kille som var cokk dum och lekte sig stor där jag bodde, det gick några dagar tills han gick på mina nerver så vi började bråka och jag hade ett vasst föremål och högg han med det. samma dag kom polisen och hämtade mig och skickade mig till sis, första dagarna trivdes jag inte men när jag lärde känna folket mer och mer trivdes jag. Jag var där i 3 månader under sommaren efter det blev jag skickad till öppet sis och började beckna där det gick några månader då tills personalen märkte något skumt, dem ringde snuten och kom in i mitt rum och började kolla runt men dem hittade inget så dem hämtade polishunden och såklart hittade hunden narkotikan som var 2,5 kasse zutt. Efter det blev jag skickad till arresten i 2 dagar sen skickade man mig till låst igen så man skickade mig till LSU i 2,5 år och var där ett bra tag. Det gick bra där började gå i skolan började sköta mig och tänkte det kriminella livet kommer man inte långt med, det gick 2,5 år sen blev jag frisläppt och allt gick bra därefter.

Tjejen som förlorade sitt allt.

Jag är en tjej på 16 år och jag tänkte skriva min berättelse o varför jag hamnade på sis. Så det började med att jag blev placerad vid 12 års ålder, allt började gå ännu mer snett när jag blev placerad, jag testade droger för första gången och började dricka som jag aldrig hade gjort förut. Sen hamnade jag på sis för första gången när jag var 13 och satt där 1 år och 3 månader, sen när jag kom ut kom jag till ett familjehem och till en början fungerade det skit bra jag tyckte dom var jätte snälla tills deras dotter började fucka för mig, hon hade tram utskrivet av läkarna och la dom i min väska och sa att jag sålde tram och tog droger även fast jag aldrig gjorde det, sen börja hon ta pengar av familjehemmet och anklagade mig så mitt familjehem skrev ut mig akut och jag fick flytta hem akut tills soc hittade en ny plats till mig. Jag bodde hemma i 2 eller 3 månader tills jag flyttade till mitt hvb, jag började avvika därifrån och ta droger och sånt men sen börja ja sköta mig. Jag skötte mig skitbra tills jag fick samtalet som ingen vill få, att mamma var borta föralltid . Då rasade hela min värld, det var som att något dog inombords och jag kunde inte skratta mer, det var som att när jag var glad så fejkade jag det. Men jag försökte ändå sköta mig så bra som möjligt tills jag insåg att jag kan börja ta droger för att må bra igen, jag tog droger varje dag och skit mkt för jag bara ville må bra. Jag kunde inte må bra utan droger, sen en dag var jag var på mitt hvb så kom polisen dit och sa "du ska till sis" så tänkte jag FUCK varför händer det här mig, jag mår redan dåligt som det är och nu ska jag till sis också. Mitt mående blev allt mer sämre när jag kom till sis så jag har fått vara på bup typ 10 gånger på 1 månad. Men nu känner jag ändå att jag ser framåt och kollar inte bakåt på det som har hänt. Jag vill kunna flytta till ett bra familjehem eller stödboende och sköta mig bra. Jag ser en ljus framtid utan

droger och det känns bra att jag är på sis för jag hade aldrig kunnat sluta med droger eller något sånt utan att komma hit där jag är nu.

Sköt dig på sis för då kommer du ut snabbare, ingen vill bo på sis längre än vad man behöver så sköt dig så kommer du ut fort.

SIS FUCKA MIG

Innan jag kom till sis jag sket i. Jag gjorde de jag ville ingen kunde säga nåt. Jag beknade, rånade, misshandlade. Hamna på sis fick en tankeställare. gick på mina art lektioner lärde mig hantera aggressioner. förut jag rökte brunt på lektioner. nu jag skriver ut mina frustrationer. tröttnade på att kolla över axlen höger vänster, nu har jag lärt mig tänka konsekvenser. när jag kom in personalen satte meningslösa gränser. Blev avskid konstant sket i deras konsekvenser. Sen jag bytte sis till en plats där dom förstod mig.

Medan jag är inlåst

Medan jag är inlåst döms jag i förväg av alla utanför utan att de vet sanningen

Men inte du

Du fanns kvar med armarna runt om mig och du var den som torkade mina tårar

Du dömde mig aldrig utan stannade hos mig o hjälpte mig upp på mina ben igen när jag nyss fallit

Du gav aldrig upp trots jag försökte fly undan alla känslor

Du var den som visade lojalitet till mig

8 placeringar på lite mer en ett år, 4 jourhem, 3 hvb, och nu ett sis.

Som ba 13åring har jag gått i igenom väldigt mycket, typ i mitt första jourhem bodde jag me mina syskon och vi blev slagna där och sånt skit, Sen särade soc på mig o mina syskon o ja va ba 12 år. I mitt andra hem slutade jag äta mat, började med självskaдебeteende också. Och gick in i deppresion sen ett tag efter fick jag inte allsss prata med mina syskon o får fortfarande inte. I hemmet blev jag utsatt för rasism, och blev fysiskt mishandlad, dom tvinga i mig gris också. Så slutade up med jag skolkade o satt o grätt i en bänk och skadade mig. Fick inte hlr prata me mamma för soc. Och yani ja o mamma har alltid varit nära. Älskar mamma och mamma mig, bror mamma har alltid funnits där för mig som ingen annan har. Efter ett tag elr aa 4 månader fick jag flytta från hemmet till ett nytt hem. I det jourhemmet skicka dom deras hund på mig. O där avek jag ifrån hem till mina vnr och mamma. Va borta i en vecka ungefär och mådde över bra när jag va på rymmen. Men polisen stormade vårat hem o tog mig till hvb. I hvb hemmet fortsatte jae med att yani skada mig, fick sömnmedeciner, började äta bättre där. Började både vape o röka cigg. Försökte ta mitt liv ett antalt gånger såhära, fick typ ett missbruk med att boffa sparydeo och provade lustgas. Men trots allt har jag mått bäst där av alla ställen ja varit på under min soc resa. Blev flyttad till jourhem där svälte dom mig i 3 dagar jag bara grät och grät. Men sen till nytt hvb. Och detta hvb fuckade mig totalt. Rökte up till 2 packet cigg per dagen, hamnade i flera slagsmål. In och ut från bup akuten. Avek fett mycket. Vi gjorde horhus där också polisen kom flera ggr. O jag va 13 år då. Försökte ta mitt liv många ggr där. Och avek nästan varje dag, skadade mig inte så ofta där heller. Provade alkh o hash där

också. Men ska inte ljuga fick fett feta minnen och folk som jag ser som familj därifrån även fast det va kaos hela tiden blev jag tillslut trygg i allt detta. Typ på kvällarna alla ungdomar satt vid våra fönster och pratade, vi rökte cigg o hade deptalk typ hella natte. För alla fönster va lixom i rad efter varandra- Och en gång ja o 2 tjejer älskar er fett mycket E och J, vi knött lackan och åkte ner för lackanet ner för fönstert som va typ 2 meter ner till marken. Vi hade fett kul, sen E flytta och jag o J blev fett nära. Sen soc fick nog med mitt rymande så hamnade på akutt hvb. Va där 4 dagar men jag han redan hamna i tjafs där. Sen yani en dag polisen dycker up o tar mig till sis. När jag kom hit grät jag fett mycket yani fettttttttt mycket. Tänkte på mamma och mina syskon som jag int pratat med på 8 månader, sen hur mina vnr som jag borde lysstan på och all personal som ville hjälpa mig men jag va envis o avek ändå. Vägrade gö visitation först men sen jag gick med på det efter 2 timmar. Ja o tjejenrna gjorde kaos så hamna på vie, sen föröskte ta mitt liv så fick tillsyn igen. Har haft tillsyn 6 ggr typ. Sen flyttade ut efter 1 månad men mådde dåligt så har vie nu igen. Hatar sis men ändå inte. mår bra här. Älskar chefen här, psykologen samt personalen här och vissa av tjejrna här. På ett sätt gillar jag ha tillsyn knr mig trygg o säker med det. Pågud e skumt men gillar det. Av allt jag gått igenom så har ändå blivit starkare. Och vill komma hem igen till mamma. Och förlåt mamma för jag fått dig må så dåligt, älskar dig. Och även mina vänner. Tack för ni tar hand om mig mina älsklingar. Efter sis ska jag sköta mig, villlll inte flytta runt längre. Vill starta hvb hem också o hjälpa andra ungdomar i min sits. O ni andra i sis sköt er det kmr bli bättre med tiden, ta hand om folk som älskar er. Ni skadar int ba er själva utan dom runt er//

Futeritzo

Yoyo en brud på 16 snart 17 barre här. Mitt liv har varit knas och väldigt mycket berusningsmedel och olagliga substanser har varit en bidragande orsak till att jag är där jag är idag. Min bakgrund är väldigt keff med mycket död och övergrepp. Det värsta som hänt mig var min mammas död. Men jag vill börja med att tacka Personal på de två SiS-hemmen för allt ni gjort och för att ni räddat mig ! <3 Tack till Socialen, ambulanspersonalen och polisen i Sverige för att ni räddat mig! <3. Mina framtidsdrömmar är att ha ett stabilt mående och ett stabilt liv med ett bra förhållande. En av mina drömmar är att bli fri från SiS/Socialen och få två friska barn <3. Tack för mig // 😊

Temat för årets SiS unga berättar 2024 är framtidsdrömmar. Boken innehåller texter skrivna av ungdomar, som när texten skrevs, var placerade på ungdomshem som drivs av Statens institutionsstyrelse, SiS. Texterna handlar om hur det har varit och det som gör ont, men också om viljan till förändring och tron på framtiden.

Berättelserna har skrivits inom SiS skolverksamhet, det är frivilligt att delta. Lärarna har funnits med som stöd under skrivprocessen. Den här boken är ungdomarnas plattform, där de kan sätta ord på tankar, känslor och erfarenheter. Vi har aktivt valt att inte redigera grammatik, form eller ord.

Boken är gratis och kan beställas eller laddas ner på www.stat-inst.se.

Boken får inte säljas i vinstdrivande syfte.